

SM

Semper Magis

Broj 13 godina XIII

List učenika Isusovačke klasične gimnazije
s pravom javnosti u Osijeku

o od nekog mjesta A do nekog
ne giba od A do B **Transverzalan val**
mjer sirenja vala **Graf harmonijskog**
acije harmonijskog vala o ka
o vala s pozitivnom elongacijom
a- pocetak vala koji se raspro
koje se moze odrediti kao raz
ada se harmonijski val širi s
kim periodom T Valna brzina
eg se gibaju jednolikom b
osku valne duljine i frekvencije vala
tva titraju paralelno sa smjerom sirenja
aku između dvaju susjednih
om ili dolom **Brzina punog vala** ovisi o
jen iz $F_n l/m$ **Razlika hoda** (delta)
e duljine definira se kao daljina za koju
oda $\delta=0$, ili λ ili 2λ ... **Tada su valovi u**
no da su valovi u protufazi $\phi=2\pi/\lambda \cdot \delta$
razlika hoda- udaljenost između
nutku **Koherentni valovi**- tijekom
onijskih valova jednakih valnih duljina
Diferencija valova u protufazi je
oda udaljenoscju između čela valova
se gibaju tijekom vremena valnom
padni pulsni val u obliku brijega nailazi
ektirani pulsni val u obliku dola, I
a se u obliku brijega. Kada se val
kazemo da val promijeni fazu NA
prolazni i reflektirani. Reflektirani

e valova na dubini od oko 35 km
e granicu između kore i omotca **Zvuk-**
cvrstim tijelima, tekucinama i plinovima

SEMPER MAGIS

(UVJEK VIŠE)

List učenika Isusovačke klasične gimnazije s pravom javnosti u Osijeku
šk.god.2011./2012., broj 13, godina XIII.

Izdavač:

Isusovačka klasična gimnazija
s pravom javnosti u Osijeku,
Tig Vatroslava Lisinskog
31 000 Osijek

Za izdavača:

mr.sc. Ivica Musa

Glavni urednik:

Berislav Ruška, 4.a

Odgovorna urednica:

Vera Blandžić, prof.

Novinari:

Marija Ivančić, Tara Cvijić, Elizabeth Nedić,
Dragutin Hasenay, Ivana Geto, Sara Kusan,
Lovorka Trštin, Ena Ranogajec, Dorotea
Fišer, Viktorija Ljubičić, Tenaza Šomojanski,
Ivana Drvenčić, Valentina Bernarac

(četvrti razred)

Vlatka Ratković, Dalila Pribešalić, Ana
Branković, Domagoj Blažević, Andrea
Dumančić, Ivan Škajo, Maria Matas, Zrinka
Barjaktarić, Čaline Čarveta, Ivana Smoljo

(treći razred)

Berislav Ruška, Tihana Vondrak, Dora

Korman

(četvrti razred)

Grafički urednici:

Berislav Ruška, 4.a

Ana Branković, 3.a

Vlatka Ratković, 3.b

Elizabeth Nedić, 2.a

Dobri duh redakcije i ilustrator:

Domagoj Blažević, 3.c

Fotografi:

Inka Čemić, 3.b

Vlatka Ratković, 3.b

Iva Škvorcova, 3.c

Ivana Krstanović, 2.a

Lektura:

Luka Milčević, 2.b

Elizabeth Nedić, 2.a

Tisak:

MIT, Osijek

Naklada:

350 primjeraka

Mi o nama	4 - 21
Vjerom kroz život	22 - 23
Pametujemo	24 - 33
Razgovarali smo	34 - 37
Meni se putuje	38 - 39
Maturanti	40 - 41
Sport	42 - 45
Žužijev kutak	46 - 47

Ovaj Semper vjerojatno je najbolji dokaz da se ne isplati biti praznovjeran i vjerovati u nesretne pojave kao što je broj 13, kojemu sam eto baš na (ne)sreću glavni urednik. Iako će se, ruku na srce, već po treći puta u 'Riječi urednika' spomenuti ta omražena riječ 'recesija', koja se odnosi na broj stranica, ovaj broj ni po čemu nije lošiji od prethodnog.

Kako se svake godine odlaskom nekog maturanata (bar) jedno mjesto u uredničkoj ekipi isprazni, ove godine to je mjesto nadopunila Vlatka Ratković koja je vrlo brzo savladala vještinu grafičkog dizajna i sjajno se uklopila u društvo Ane, Elizabeth, Žužja i moje malenkosti.

Ovogodišnji uspjeh najbolje ćete procijeniti ako se ne smatrate isključivo vizualnim bićem te

poneki tekst stvarno i pročitate. Oni vizualni špovi vjerojatno će primijeti da se u pogledu grafičkoga dizajna gotovo ništa i nije promijenilo u odnosu na prethodni broj. Manjim dijelom zbog lijenosti, a većim zbog toga što smo prošle godine u tom pogledu (konačno) postigli ono što smo htjeli.

Ovaj tekstualni dio Sempers posvećen je novostima u školi, izvještajima s raznih školskih događanja među kojima najviše projekta o Japanu, školskim uspjesima s natjecanja, sportskim disciplinama-veslanju i trčanju, putovanjima u Madrid, Istanbul, Grčku, Wales. Pozabavili smo se i temama smisla školskih natjecanja i organizacije vremena kako onog ispunjenog tako i onog slobodnog, a razgovarali smo i s bivšim učenicima te jednom književnicom. Naravno, uz Semper

vam prilažemo neizostavni Žužjev kutak i lijepi poster za vašu sobu.

Jedina, vjerojatno ne tako sjajna strana je činjenica da se ove godine cjelokupnoj novinarskoj ekipi nije pridružio niti jedan prvšač. Valja napomenuti kako je broj školskih listova u Ljepoj Našoj neusporedivo manji od broja škola. Nije da se hvalimo, ali mi smo jedna od onih rjetkih koja tu tradiciju održava poprilično uspješno. Budući da bi bilo lijepo da se ta tradicija nastavi, pozivam da se svi oni koji imaju malo želje pridruže novinarskoj ekipi. A budućem glavnom uredniku il, što je puno vjerojatnije, urednici želim puno sreće sa stvaranjem novog troja!

Benislav Ruška, 4.a
glavni urednik

Drvece

Gostovanje mališana

PRIBLIZILI ISTOK SVIJE

Japanska kuhinja

Operacija u podrumu

Borište

Kao što je tradicija u našoj školi, svakih nekoliko godina raznim radionicama počastimo gradsku i širu javnost kreativnošću, talentom, znanjem te na trenutak oživimo našu gradsku kulturnu scenu. Do sada smo se bavili temama koje su srodne našoj školi. Projekti su se odnosili na antiku, na Grčku i Rim, tj. na dva civilizacijska kruga koja su esencijalna za našu školu (koja je klasična gimnazija). Bavili

smo se i Slavonijom, prostorom gdje živimo i kojim smo tradicijski vezani. Kad uzmemo u obzir prošle projekte, bilo je iznenađenje za nas koji smo u projektu sudjelovali, a i za publiku, kada je za projekt izabrana tema Japan. Tako smo na naš dan škole (18. ožujka 2011.) uronili u dubine nepoznate kulture koja je cvala na Istoku nepodložna, zbog svoje geografske izoliranosti, raznim utjecajima. Kroz projekt je

prikazano japansko društvo sa svih strana - od ceremonije čaja, boričkih vještina, religije i kulture uređenja vrta preko orijentalne čajane do užasne strane povijesti tog naroda - pada atomske bombe na Hiroshimu i Nagasaki. Važno je naglasiti da su u projektu sudjelovali svi učenici i profesori koji su višemjesečnim naporima prenijeli atmosferu Zemlje izlazećega Sunca. Projekt je vodila prof. Marija

Sjedionica

Kišobran ili lepeza?

TA ISTOKU HRVATSKE

Masaža

Utekli

Plesaljke

Klasić - Petrović koja je naglasila da je za projekt potrebna velika količina vremena (oko godinu dana rada) te velika količina odricanja (kako učeničkoga, tako i profesorskoga). Pitali smo profesoricu odakle ideja za projekt Japan. Rekla nam je da su učenici bivšeg 4.b razreda: Vanesa Barjaktarić, Gabrijela Dumančić i Jakov Jurčević predložili kostur projekta te su u konačnici profesoric

Klasić Petrović i svi mentori nadopunjavali svoje radionice. "Imali smo pomoć jedne Japankice koja se udala u Hrvatsku, pomogla nam je oko nekih detalja". Uloženi trud vidi se u oko 2000 posjetitelja te evaluaciji projekta kojem je prosjek ocjena, koje su dali posjetitelji, bio 4.5. Sve dramske radionice ponovljene su najmanje desetak puta, dok je u radionici pad atomske bombe (koja je bila najposjećenija

radionica) program ponovljen oko 30 puta! Odlučna atmosfera koja je vladala na dan projekta odraz je rada školskoga osoblja, učenika te svih koji su pomogli u nastanku projekta (Škola za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti; Ugostiteljsko-turistička škola Osijek, koje su nam pomogle oko tehničkih detalja, kimona, hrane). Poneseni uspjehom projekta Japan, radujemo se sljedećem projektu.

Matija Ivančić, 2.b

Šetnja kroz Japan

Japanki vrt... na zidu

Topole za u stan

Suvenirica

Umrtvljeni duhovi

Vojna smotra

Frizerski salon

Na ulazu u školu bila je suvenirica različitih kulturnih, tradicionalnih i umjetničkih japanskih predmeta koje su izradili sami klasikaši. Sljedeća radionica bio je podrum u kojemu su učenici na vrlo realističan način prikazali pad atomske bombe na Nagasaki i Hirošimu. Oduševljenost ovom radionicom pokazuje činjenica da je cijelo poslijepodne bila velika gužva na ulazu u podrum te su neki ulazak čekali i do 20 minuta. Na prvome i drugome katu posjetici su mogli osjetiti duh Japana kroz različite radionice. Tako su se ljudi mogli opustiti u japanskom salonu za uještavanje gdje su učenice pokazivale šmirkanje gejši i njihove frizure. Ljubitelji animi i kova, japanskih crtiča i igrice zadržali su se u medijskoj radionici. „Manga crtanje i origami radionica“ prikazala je tradicionalno oblikovanje papira s modernim japanskim crtačkim tehnikama. U radionici „Kultura, život i vjera“ prikazan je spoj tradicije i suvremenosti te budizma i sinto običaja. Radionica „Japanki vrt i ukrašavanje“ ponudila je prikaz postojanosti neodvojiva suštica čovjeka i prirode, a odgovor na pitanje „Kako piti čaj u Japanu?“ posjetici su dobili u radionici „Ceremonija čaja“. Svoje glumačke sposobnosti učenici su pokazali u humorističnoj predstavi „Tri samuraja“ te predstavi „Šetako hoće živjeti“. Jedan dio potkrovlja zamjenjen je malim japanskim restoranom, odnosno čajanom, gdje nam je ponuđen sushi, azuki kolač od graha, kolač od riže te nezastavni zeleni čaj. U drugom dijelu potkrovlja učenici su prikazali različite vrste borilačkih vještina.

Ana Branković, 3.a

Naš JAPAN pred kazališnom publikom

Uzdravlje!

Ispred HNK

Japanski bubnjar

Nakon velikoga uspjeha projekta „Japan“ radionice „Ceremonija čaja“, „Salon za ujeđšavanje“ i „Origami“ sudjelovale su na humanitarnom koncertu Hrvatskoga narodnoga kazališta u Osijeku za pomoć Japanu. Prije koncert u predvorju HNK-a izvedbom svojih „točaka“, prezentacijom tradicionalne japanske šminke i frizura te umijećem savijanja papira i ceremonijom ispijanja čaja učenici su ponovili atraktivne dijelove školskoga projekta pripremljenoga za Dan Isusovačke klasične gimnazije. Dobrotvorni projekt kazališta te naše predstavljanje japanske kulture posjetio je i japanski veleposlanik u Republici Hrvatskoj Yoshio Tamura, koji je nakon fotografiranja sa sudionicima održao prigodan govor zahvale, nakon kojega je uslijedio dobrotvorni koncert.

Matija Ivančić, 2.b

Svi u haljinama

Veleposlanik u društvu djevojaka

Odjeci projekta Japan nastavili su se i u listopadu kada je na otvorenju Tjedna japanske kulture u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu sudjelovalo petnaest učenica naše škole. U tradicionalnoj japanskoj odjeći plesale su tri plesa koja su naučile tijekom radionica u suradnji s osječkom Udrugom Breza.

ICH BIN EIN

Njemački par

Iz Berlina ili u Berlin?!

Povodom Europskoga dana jezika (26. rujna 2011. godine), tri su učenice naše škole, maturantice Mirna Tabak, Viktorija Kretić i Nikolina Jukić, u potkrovlju škole predstavile prezentaciju pod nazivom «Ich bin ein Berliner» o trojtjednom putovanju u Berlin. Goethe-Institut u sklopu PASCH-programa dodjeljuje stipendije pomoću kojih učenici odlaze u Njemačku na tri tjedna kako bi usavršili znanje njemačkoga jezika. Putovanje je započelo 3. srpnja na prijedlog prof. Klarić, a završilo 23. srpnja 2011. godine. Prof. Krajnović upoznao je ma-

turantice s planom i programom dok im je prof. Salatić pružala podršku i ohrabivala ih. Putovale su autobusom do Zagreba odakle su avionom došle do Beča, a zatim presjele i drugim avionom stigle u Berlin, što je ostavilo jako veliki dojam na njih, a posebno na Nikolinu, koja je objasnila kako joj je to bio prvi let avionom. Odmah pri dolasku, smjestile su se u hotel u Schlachtensee – predgrađu Berlina. Ondje su bili i drugi učenici iz različitih zemalja: Egipta, Francuske, SAD-a, Crne Gore, Tajlanda, Libanona, Vijetnama, Kameruna i Bangladeša. "U istoj

sobi nisu bili smješteni učenici iz iste države", rekla je Viktorija, jer je cilj bio upoznati druge i usavršiti njemački jezik". Tako je Nikolina bila u sobi s djevojkama iz Egipta i Libanona, Mima s djevojkama iz Finske i Kameruna, a Viktorija s onima iz Bangladeša i Egipta, koje su muslimanke, pa je Viktorija istaknula kako je to vrlo zanimljivo zbog doticaja i s drugom religijom, a ne samo s ostalim jezicima.

Nastava se održavala od ponedjeljka do petka, pisali su se eseji i ispiti, a na kraju su učenici pisali ispit određene razine koji će im kasnije služiti kao pomoć

BERLINER

Signal - White now!

Njemačka, bubnjevi?

pri upisu na fakultet. U program je bilo uključeno upoznavanje s glavnim gradom Njemačke, kao i razna razgledavanja grada i okolice. Učenice su posjetile tvornicu BMW-a u Leipzigu, wellness, ostatke Berlinskoga zida, muzeje, Spreewald (grad poznat po krastavcima) u kojemu prave liker od krastavaca... Domaćini su bili vrlo susretljivi i dragi, pobrinuli su se da posjet Berlinu ostane zapamćen. Organizirali su im dnevne programe kao što je disco, ured njemačke kancelarke Angele Merkel i premijera posljednjeg nastavka filma o Harryju Potteru.

Jedne su večeri organizirali tzv. «Internacionalnu večer», na kojoj su naše učenice dobile priliku predstaviti specijalitete domaće kuhinje i isto tako kušati one iz drugih zemalja, a bilo je vremena i za dugi shopping koji je Nikolini bio najdraži dio putovanja. «Jz društva nitko nije bio izostavljen», naglasila je Viktorija. S prijateljima koje su upoznale redovito se čuju preko društvene mreže Facebook ili preko Skypea. Mimu su oduševile dobrotu i brižnost Egipćana, rekla je kako su njihovi dečki dragi i kako paze na djevojke te su im uvijek spremni pomoći. Nisu krile

ni to kako su se ondje rodile i neke simpatije i ljubavi.

Sve su tri maturantice neizmjerano zahvalne profesorima na podršci i pomoći, a prije svega na pruženoj prilici i omogućenom putovanju. «Naučile smo da odlasci uvijek bole. Fotografije nam nikada neće zamijeniti onaj osjećaj da smo bile tamo; dobra će nam sjećanja uvijek donijeti suzu u oku, ali smo isto tako naučile da ne treba žaliti jer je nešto gotovo već se veseliti što se dogodilo», objasnila je Viktorija i dodala: «Njemačka nas je dočekala raširenih ruku i poželimo joj se svakoga trena vratiti...»

Mania Matas, 3.c

Pater Špiranec u San Franciscu

Na misi zahvalnici za proteklu šk. godinu p. Špiranec se opratio od nas. Dobio je poziv te odlazi na studij u San Francisco. Iako su mnogi bili žalosni zbog njegova odlaska, on je taj, kao i sve dotadašnje pozive, prihvatio s oduševljenjem. S paterom smo ostali u kontaktu putem elektroničke pošte. Piše nam duga pisma o zanimljivostima sa studija. Izdvojili smo najzanimljivije dijelove.

HRVATI U SF-U

„Ljudi su potrošeni, ne znaju više svoj jezik, a ni engleski, koliko vidim. Nisu ga mogli naučiti jer su morali raditi. Sada žive u svojim stanovima koji su vjerojatno skromni. Bili su sretni kada smo došli, ali odmah bježe u svoj kućni svijet.“

» NAJHLADNIJA ZIMA - LJETO U SF-U«

„Napisati su (u dopisima koje smo dobili) da će biti hladno, ali da će biti zima, vjeter i magla, tome se nisam nadao. Meni je bilo hladno, ali Buruvundiju, kolegi koji je

došao iz Burkine Faso (Afrika), bilo je strašno. Nosio je kapu, šal, zimsku jaknu i nije mogao shvatiti što se događa ovdje.“

O SVEUČILIŠTU SF

„Sveučilište SF koje drže isusovci prema našim standardima je daleka budućnost za sve naše institucije koje sam sreo. Vjerojatno je ovo sveučilište u usporedbi sa Stanfordom, Harvardom ili MIT-om maleno, osrednje i sl., ali u usporedbi s našom praksom od njih možemo puno naučiti. Svi imaju svoju lokalnu e-mail adresu i nešto kao lokalnu mrežu sa svim mogućim softverima i podacima. Ono o čemu mi maštamo u Hrvatskoj, ovdje je normalno.“

O KUHANJU

„Glede kuhanja, uočio sam da imam dar preobrazbe juhe u gulaš. Krenem kuhati juhu i ne znam što se onda dogodi, ali ispadne gulaš. Tjedno kuhamo tri dana, tj. večeri, a za ostale obroke vrijedi pravilo „snadi se sam“. Zato je kuhanje vještina koja se cijeni, a tko zna

napraviti kolače drag je gost i uvijek tražena osoba.“

O PERILICI RUBLJA

„Nije problem uključiti perilicu, staviti deterdžent, nego mnoštvo programa. Kako otkriti koji meni treba? Jednostavno želim oprati odjeću, ali to ne postoji. Jednom sam odlučio dodati omekšivač. Polako gledam što piše na tim bocama, no nažalost, kao za inat, nema slika i sve je na španjolskom. I onda se odlučim na "en ten lini" koja je boca omekšivač i ulijem u perilicu. Dođem nakon sat vremena, otvorim perilicu i vidim da je tu nešto čudno, neka kričavo crvena boja na mojoj odjeći. Pogledam bolje, upalim svjetlo, kad ono, Tomislave, nije to bio omekšivač, nego neka snažna otopina za uništavanje žive sile.“

O KUĆAMA I PRIJEVOZU

„U SF-u je puno automobila, buke, gužve i onih malih američkih drvenih i na isti kalup izrađenih kućica. Ulice su duge, široke i imaju po 9000 brojeva. Gradski prijevoz je dobar, no mnogi koriste automobile i zato je grad bučan. Grad je pun brežuljaka. Tako ulice idu ravno i gore-dolje, kao da voziš po valovima. Pješaci poštuju, ali i pješaci poštuju znakove. Nema prelaska kada nije zeleno, jer i ne možeš, koliko ima vozila.“

Duhovit i zabavan kao i uvijek, poručuje: „Kratko pisamce od strikama iz Menke. I ne zaboravite poslati kolače, a i dolari su dobro došli.“

Valentina Bermanec, 2.b

Uvijek nasmijani pater u društvu američkih kolega

FILMSKI SVIJET U KARLOVCU

Frano, Inka i Karla predstavljaju film

Zabavi nikad kraja!

Prije pet godina prvi je puta u Karlovcu organizirana Filmska revija mladeži, a godinu dana kasnije i Four River Film Festival. Festival i Revija u posljednjih nekoliko godina postali su poznati u srednjim školama diljem Hrvatske. Zbog toga je i naša škola odlučila sudjelovati. U Karlovac smo otišli s dva pripremljena filma, koja možete pogledati na YouTubeu. Prošle su godine Inka Čerčić i Karla Matić, tada učenice drugog razreda, snimile dokumentarni film *Rusticus* o kolegi iz razreda Franji Lačkoviću, koji je primio poprilično pozitivne kritike. Drugi film snimili su Branika Bogdan, Karla Bilandžić, Marija Serdarušić, Bernarda Barišić, Elizabeth Nedić, Tamara Mazur, Viktorija Ljubičić i Luka Mišićević, tada učenici prvoga razreda kao

početnici uz pomoć profesorice Vere Bilandžić, za ekološki natječaj, ali su iskoristili priliku i njega odlučili prijaviti za Karlovac. Filmskim jezikom pokušalo se progovoriti o problemima današnjice s kojima su suočeni mladi. Naš boravak u Karlovcu trajao je tri dana. Bile su organizirane promocije svih pozvanih filmova, pa tako i naših. Također, bile su organizirane razne radionice i promocije novih hrvatskih filmova – „Kotlovinna“ i „Fleke“, koje nam je predstavila hrvatska glumica Iskra Jirsak, koja je u njima glumila. Isto tako, održana je i debata *Potiče li nasilje na filmu nasilje u stvarnosti?* te razni popratni programi poput programa *Srednjoškolski predstavljaju srednjoškolicima*. Dodjeljivale su se i razne nagrade (bez kojih smo

mi na žalost ostali), poput *Žute zastave* koja je dodijeljena onom filmu koji je najviše progovarao o nasilju i poticao mlade da se bore protiv njega. Posebnost je ovakvog festivala što se mladi iz svih dijelova Hrvatske, ali i svijeta, mogu upoznati i zabaviti ili tek otkriti da je filmski svijet ono što ih zanima. Gledajući filmove drugih autora, što amatera, što profesionalaca, svatko je mogao prepoznati prednosti i nedostatke svojih filmova.

Na web stranici http://www.hfs.hr/hfs/festival_741_home.asp svi „filmolupci“ mogu saznati nešto više o ovom festivalu.

Viktorija Ljubičić 2.b

Naše učenice sudjelovale u mjuziklu

Svi znamo priču o Josipu iz Staroga Zavjeta. Govori o mladiku koji biva prodan kao roblje u Egipat. Ta priča je temelj radnje mjuzikla „Josip i knjižave boje njegovih snova“ koji je bio izveden u dvorani Gradski vrt u prosincu prošle godine pred više od 2000 ljudi. Mjuzikl promiče vjerovanje u sebe i u svoje snove. „Svi smo mi sanjari. Razlikujemo se samo po tome koliko smo se spremni boriti za ispunjenje tih snova“, govori Richard Moritz, redatelj mjuzikla. S „Josipom“ je protputovao čitav svijet – čak 19 turneja. U svakoj je zemlji radio s amaterima. U postavi iz Osijeka našle su se i učenice naše škole: Patricia Buconjić u ulozi Potlifarove djevojke i Tessa Popić u glavnoj ulozi pripovjedačice. Velika je čast sudjelovati u mjuziklu koji potječe s Broadway-a, tako da smo morali pokušati dobiti barem mali uvid u to iskustvo.

Hopa cupa

Kako ste saznale za mjuzikl i što vas je potaknulo da se prijavite?

P: Bivši učenik naše škole mi je poslao link da se prijavim. Inače volim glumiti, a htjela sam steći iskustvo i u mjuziklu.

Tek sam na audiciji saznala da nema glume pa sam išla samo za plesačicu.

T: Saznala sam preko prijateljice koja je i sama sudjelovala. Prijavila sam se jer sam oduvijek željela su djelovati u nečem tako velikom. Sad mi se napokon pružila ovako velika prilika.

Ostvaren san

Kako je trajao proces pripreme?

T: Probe su bile česte i vrlo naporne. Pojavljivali su se problemi oko školskih obveza koje jednostavno nismo imale vremena obaviti. Na kraju je sve dobro prošlo, uglavnom zahvaljujući profesorima.

P: Budući da sam putnica, malo mi je bilo teško putovati za Osijek. Poslije škole bih otišla kući ručati i onda opet autobus natrag na probu, gdje bih ostajala do otprilike 22 sata. Nisam imala puno vremena za učiti, ali profesori su mi izlazili u susret te mi zbilja olakšali.

Kakav je osjećaj raditi s producentom s Broadwaya?

P: U početku sam se bojala da će jako puno tražiti, i da ću, budući da nigdje ne plešem profesionalno, zaostajati za drugim curama. Strahovi mi se nisu ispunili i zbilja je bilo odlično. Richard je bio super prema nama, a najviše mi se sviđelo što nam je svima znao imena.

T: Osjećaj je bio odličan. Richard je veliki profesionalac i traži puno, ali je i ujedno pun razumjevanja. Uvijek je bio spreman pomoći i uvijek je bio tu za nas. Osoba je za koju se lako

vezati i koju je lagano poštovati. On će mi možda i najviše nedostajati od te ekipe, haha.

Tessa u elementu

Jeste li imale tremu na dan mjuzikla?

T: Nisam. Volim nastupati, ali sam ipak osjetila pritisak. Nisam nikad prije nastupala pred prepunom dvoranom.

P: Tremu nisam imala, možda malu prije zadnje predstave. Ali kad su se digli zastori i kada sam izašla na pozornicu, potpuno je isparila. Jednostavno sam nastavila uživati, radeci ono što volim. Neopisiv osjećaj!

Planirate li se i dalje baviti ovakvim nečim? Možda profesionalno?

P: Ne bih imala ništa protiv, jer uživam u tome. Ali za budućnost imam druge planove, ovo mi je hobi.

T: Naravno da bih željela, ali definitivno planiram završiti fakultet.

Što dalje? Planira li se turneja?

P: Sigurno znamo za Novi Sad i Vukovar. Idemo tijekom ove godine.

T: Ali i bez turneje, kojoj se naravno veselimo, ostaje mi predivna uspomena i prijateljstva s još dvjignim ljudima.

Dalja Pribisalić, 3.b

SLAVONSKA KLAPA

Ove godine na tradicionalnoj božićnoj priredbi naše škole ugodno nas je iznenadila i obradovala jedna pomalo neobična glazbena skupina – Klapa Frumentum. Klapa se sastoji od sedmorice ambicioznih mladića, to jest bivših i sadašnjih učenika Isusovačke klasične gimnazije, a to su Nino Perica (tenor I.), Dinko Glavaš (tenor II.), Jakov Filipović (tenor II.), Jakov Šuto (bariton), Luka Blagojević (bariton), Luka Slišković (bas) i Filip Lovrinčević (bas).

Ova, sada već poznata klapa, odrađuje razne koncerte pod vodstvom Janje Puljić, studentice Glazbene pedagogije. „Probe održavamo najmanje dva puta tjedno u Zajednici MiR (Molitva i Riječ) u Dorđem gradu. Kvaliteta predanog rada vidi se i čuje na nastupima.“, ističe voditeljica klape. Dečki gostuju i pjevaju na raznim

Sedmorica veličanstvenih

humanitarim, crkverim, a kao što smo i vidjeli (a i čuli), i na školskim priredbama. Na repertoaru su im skladbe duhovne i svjetovne tematike. Među njihovim najvećim željama nalazi se pjevanje na da-

matinskom klapskom festivalu, primjerice u Omišu. Želimo im puno sreće i uspjeha u daljnjim nastupima i da im se ostvare sve njihove želje.

Sara Klisan, 2.b

Prof. Zorić: Koje je oko Odisej izvodio Kiklopu?

Nela: Paa... desno.

Nela prepričava dogođovštine iz Brightona: Znate profesorice, bili mi na Broadwayu...

Kristina: Znate šta, ja ću glasat za HDZ. Kad neće nitko, ja ću.

Prof. Drmić: Sjedi lijepo Juriću, nisi u ugostiteljskom objektu!

Prof. Duh-Blašković: Nešto nam se zamastila ploča preko praznika.

Iva: A bio je Božić!

Jurić: Koliko ljudi, toliko mud

Biseri

Jurić: Prije izlaganja iz likovnog moraš uzet dva tečaja u Lanicu..

Nela: Ajde Iva sagni se dolje i šuti Iva: To mi često govore..

Prof. Sabanov: Finem facere.. što to znači?
Iva: Svršiti.

Puča balon.
Prof. Zorić: Tako pukne i učenik kad ga napušeš i probiješ.
Merdić: Ne morate ga napuhati profesore.

Prof. Sabanov: Eto vidite, i meni nekad dođu lucidni trenutki kad se svega sjetim...

Prof. Duh-Blašković: Ima li pitanja?
Iva: Koji je danas dan?

Jurić: Što se događa kod Čikole?
Thompson baca bombe.

Učenik prof.Sabanov: Profesorice, smijem li oprat ruke? Kopao sam nos.

Nikola: Profesorice, koliko još ima prezentacija? Molim vas, jel smijem otići na kavuuu? Ne? A je li mogu otići negdje sjest', jest', pišat', ne mogu više ovo slušati!

Trenutak slave

Učenica naše škole Patricia Buconjić (17) prije nekoliko mjeseci pojavila se na naslovnici najčitanijega tinejdžerskoga magazina OK!.

Većina djevojaka u adolescentskoj dobi mašta o raznim revijama, manekinstvu te životu fotomodela. Patriciji se ta želja ispunila na jedan dan.

Kako to da je tvoja fotografija na naslovnici OK-a?

Uočila sam natječaj za rubriku 3 puta ti. Poslala sam svoje fotografije bez nekog očekivanja da će baš mene izabrati. Bila sam na nastavi latinskoga kada me zvao neki nepoznat broj. Odbijala sam pozive i poslala poruku pitajući tko je to. Kad mi se predstavila urednica OK-a, bila sam presretna. Pitali su me za veličinu odjeće i rekli da moraju razgovarati s mojim roditeljima.

Reci nam, što si ti zapravo dobila osim pojavljivanja na naslovnici?

Moja nagrada bila je odjeća u vrijednosti 2000 kn.

Što se dogodilo u Zagrebu na samome snimanju?

U Zagrebu su me čekale četiri odjevne kombinacije, stilistica, visażistica i frizerka te, naravno, snimatelj i fotograf.

Fotografu sam se sviđela kao model, a urednici se sviđelo moje lice pa su me pitali bih li voljela i na audiciju za naslovnu stranicu. Naravno da sam pristala! Potrudila sam se da fotografije ispadnu dobro. Prije mene bile su još dvije manekenke pa sam mislila da nemam šanse jer su bile prekrasne.

Kakve su bile reakcije tvoje okoline na naslovnici?

Počele su me zvati prijateljice kada su me vidjele na naslovnici, a bilo je i onih koji su govorili da uopće ne ličim na sebe. Ja sam sa svim fotografijama zadovoljna i drago mi je da sam sve to doživjela.

Matija Ivančić, 2 b

Mnogi su od nas na početku školske godine čuli za novu učenicu koja će doći u treći razred. Novost je bila zanimljiva svima nama "trećašima", ali postala je zanimljiva cijeloj školi kad smo saznali da nova učenica Iva Šupuković dolazi iz Grčke. Naravno da smo odmah morali doznati kakvi su školski kriteriji u toj dalekoj nam zemlji i je li odgoj sličan onom spartanskom o kojem smo već puno puta čuli od prof. Zorića.

Uspoređujući s Grčkom, koliko ti se sviđa Hrvatska?

Uspoređujući s Grčkom – sve su mi zemlje super, a Hrvatska je moja domovina, tako da mi je ona najljepša i najviše mi se sviđa.

Ima li u Hrvatskoj nešto što ti se ne sviđa?

Jedino bih mogla spomenuti cijene. Neki su proizvodi skuplji nego u drugim zemljama, iako su plaće u tim zemljama veće.

A naša škola? Kakav je dojam o njoj?

Ah, pa dobar. Haha. Sviđa mi se što su mi svi izašli u susret, pogotovo što se latinskog i hrvatskog tiče, ali ova škola je puno teža nego grčka.

Možeš li navesti neke razlike što se nastave tiče?

U grčkim školama ne postoji knjižnica, pa se lektire ne čitaju. Latinski se počinje učiti od trećega razreda srednje škole i ne uče ga svi. Likovni se ne uči, kao ni povijest ili literatura drugih država. Odgovara se svaki dan i na kraju školske godine pišu se godišnji ispiti iz svakog predmeta. Kao što je ovdje samo iz matematike. Ocjene su od 0 do 20.

Marta, Iva i Zrinka

Ocjene od 0 do 20

Sviđa li ti se naš način nastave latinskog i grčkog?

Sviđa, ali mi je četiri godine jako puno.

Koliko si ondje sati grčkog na tjedan imala?

Starogrčkog, ovog što i ovdje učimo, sam imala šest, a novogrčkoga dva sata tjedno.

Kako ti ide hrvatski? Je li ti teško pratiti nastavu?

Imam dosta za nadoknaditi, ali većina profesora ima razumijevanja.

Ostaješ li s nama do mature? Sto planiraš dalje?

Nisam sigurna koliko ostajem, moram vidjeti hoću li se uspjeti snaći i onda odlučiti. Što se ostataka školovanja tiče, još nisam ništa odlučila, ali bih studirala sigurno nešto vezano uz jezike.

Nakon napisanoga teksta, Iva nas je iznenadila i ponovno se odselila u Njemačku.

Dalia Pribisalić, 3. b

Bošković bliži klasičarima

Projekt Ruđer Bošković, povodom 300. obljetnice njegova rođenja, nakon napornog mjesječnog rada predstavili su nam učenicima trećih i četvrtih razreda uz pomoć profesorice Željke Duh-Blašković. U potkrovlju naše škole nalazili su se plakati koji su prikazivali „skraćenu prezentaciju“ te smo ih mogli proučiti prije predstavljanja samoga projekta. U opuštenoj atmosferi slušali smo različite detalje iz Boškovićeve života i djelovanja. Ruđer Bošković (1711., Dubrovnik - 1787., Milano) jedan je od najvećih umova 18. stoljeća. Svojim je dostignućima na polju matematike, fizike i astronomije stekao svjetsku slavu. S petnaest godina stupa u red isusovaca. Škole je polazio u Dubrovniku, zatim u rimskom isusovačkom ko-

legiju. "Teorija prirodne filozofije" (1758.) njegovo je životno djelo. Uz jasno i duhovito objašnjavanje učenika koji su prezentirali shvatili smo veliki utjecaj Boškovićeve djelovanja na tadašnji, ali i današnji svijet. On je zaslužan za neke

naše „muke“, kao što su učenje „Zakona neprekinutosti“ iz matematike ili „Relativnosti gibanja“

iz fizike. Mnoge zanimljivosti su nas približile Boškoviću i samoj njegovoj osobnosti pa smo mogli saznati da je volio astronomiju te zbog te ljubavi sagradio zvjezdarnicu u Bren, da je igrao biljar u slobodno vrijeme i da je uz njega razmišljao o svim teorijama koje je postavio. Veliko iznenađenje je bio podatak da se uz sve znanosti bavio i pjesništvom. Da bi nas još više zainteresirali, priredili su interpretaciju jedne njegove pjesme koju su izveli Patricija Buconjić (3. b) i Anton Jurić (4. a). Na kraju jednosatnoga poučnoga druženja Ruđer Bošković nam se činio zanimljivijim i značajnijim.

Tereza Šomojanski, 2. b

IX. smotra zborova katoličkih škola u Splitu

PJESMA I MORE

Pjevački zbor Isusovačke klasične gimnazije gostovao je početkom studenoga 2011. u Splitu, gdje je u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji „Don Frane Bulić“ bila održana IX. smotra zborova katoličkih škola. U programu je sudjelovalo 250 učenika, njih 30 u sastavu našeg školskog zbora. Nastupili smo pod ravnanjem prof. Domagoja Čošića s pjesmama „Ave Verum“ i „Joshua fit the battle of Jericho“. Srdačno su nas primili u splitskoj rezidenciji DI, gdje smo prespavali. Slobodno vrijeme smo iskoristili za šetnju Splitom, gdje je tada bilo toplije nego u našim krajevima. Kući smo ponijeli dašak mora i topline, kao i zajedništva.

Tereza Šomojanski, 2. b

Kol'ko nas ima...

PTIČICA!

Krajem prošle godine u Somboru bila je održana izložba fotografija mladih iz Mađarske i Hrvatske. Vlatka Ratković, učenica 3.b razreda naše škole, također je sudjelovala. Vlatka se za modernu fotografiju počela zanimati još u osnovnoj školi. Pohadala je radionice, a na kraju se i priključila Foto Klubu Osijek. Upravo ju je taj klub, prepoznajući njen talent, pozvao da sudjeluje. Ondje su se održavale i radionice na kojima je naša mini-profesionalka učila od svjetskih profesionalaca. Čestitamo, Vlatka!

Daša Pribisalić, 3.b

Vidi kako lijep.... radiator!

IZVRSNI HRVATIČARI

Luka Miličević i Elizabeth Nedić, prošlogodišnji prvašići, bili su uspješni na Državnom natjecanju iz hrvatskog jezika 2011. osvojivši prvo i treće mjesto. Pripremali su se zajedno sa svojom mentoricom s. Marijom Stelom od dvanaestog mjeseca. Nakon potpune dominacije na županijskom natjecanju gdje je Luka bio prvi, a Elizabeth druga, otišli su u Opatiju gdje se održavalo državno natjecanje koje je trajalo dva dana. Zato što su iz IKG-a, ali i zato što su se odlično

pripremili, Luka i Elizabeth rekli su da ispiti nisu bili teški. Luka je bio prvi (opet), a Elizabeth treća. Drugo mjesto je uzeo dotadašnji prvak Mislav Gilbo, iz Kutine, koji se baš nije dopao Elizabeth, vjerujem da je to uglavnom zato što joj je uzeo drugo mjesto. Na kraju natjecanja dobili su pohvalnice i bili na priredbi organiziranoj natjecateljima u čast. Smještaj im nije bio loš, kažu da je hrana bila odlična, a u ono nešto slobodnog vremena što su ga našli razgledavali su Opatiju ili

Hrvatičari u zanosu

su se družili sa svojim vršnjacima hrvatičarima. Stekavši slavu za ionako već slavnu IKG, vratili su se doma umorni, ali i ponosni.

Dragutin Hasenay, 2.a

Pazi stup! (Ozlijeđena osoba je prva slijeva)

Nakon dugotrajnih i iscrpljujućih istraživanja te terenskoga rada donosimo vam rezultate teorije o prolasku kroz čvrste tvari zaobiljanjem u isle učenika 2.a razreda. U ova istraživanja nisu bile uključene životinje, već su se ista izvodila isključivo na ljudima. Teorija se razvila sasvim spontano, ali su brojne žrtve bile podnesene.

posvetili studiranju mrtvih, štoviše usahljenih jezika i nuklearne fizike. Danas je dobro, još uvijek živi u Osijeku i šeće se u javnosti u papučama. Također ističe kako joj nije žao što je svoju, nama još uvijek neprežalenu sportsku karijeru, zamijenila onom diplomiranog inženjera fizike.

PROLAZAK KROZ ČVRSTE TVARI

PERSPEKTIVNA SPORTAŠICA

Prilikom vježbanja skoka u dalj za Olimpijske igre 2012. perspektivna mlada sportašica Maja Turjak nestavno je završila svoju kratku i slavnu sportsku karijeru. Uz evši nehumani zamah prilikom priprema za skok ista je učenica, skočivši barem 2 m, skvrčenim se prstima dočekala na tlo te slomila palac. Uobičajena ozljeda mnogih sportaša dobila je sasvim novu dimenziju i to u kakvim razmjerima - gips do koljena! Sama Maja je rekla da je osjetila užasani strah i bol kad je čula kvrcoc (u medicini poznati termin upotrebljen za opisivanje mehaničke sile koja na mjestu djelovanja nanosi strašnu bol). No, da ne bi sive ispalo tako grozno za tjedan dana otkrivena joj je mononukleozu te je tjednima izbjivala iz odgojno-obrazovne ustanove. Prednosti ovog strašnog pada je neograničena količina korištenja lifta te šetanje odgojno-obrazovnom ustanovom u kućnim papučama. Nakon kobnog događaja Maja se odlučila

TKO BI REK'O ČUDA DA SE DESE PA DA ČOLIČKA STUPOVE ODNESE!

Pazi stup! Uobičajeni pozdrav koji se upućuje Valentini Čolić prilikom susretanja na hodniku. Ista učenica zaradila je taj pozdrav prilikom testiranja, u uvodu već spomenute, teorije o prolasku kroz čvrste tvari. Dok se cijeli razred slikao ispred Dvorane Vatroslava Lisinskog dočim joj se učenici izla leđa primakao stup te se ona nehotice u njega zabilila svom snagom. Krv je šikljala po dvorani, a i po učenicima. Hitnim postupkom odvezena je u bolnicu te je upoznala sve njezine čari. Blaži potres mozga, napukla lubanja, razbijena arkada i hematoma ispod oka su bili glavni atributi kojima je Valentina impresionirala doktore zagrebačke bolnice. U busu je Ledinim proizvodima (zaleđeni grašak i ostalo) ublažavala posljedice testiranja. Nije izostala ni pojava raznih nadimaka i parodija na temu špa krvavica i neprestano upozoravanje

na sve moguće stupove u njezinoj blizini. No, ambiciozna Valentina nije prihvatila poraz te još uvijek radi na istoj teoriji te se ne boji upotrijebiti silu. Postala je poznata kao strah i trepet među svim stupovima u svijetu i šire.

NIVES I KAMEN IZ KRAPINE

Sva djeca se inače spuštaju niz tobogan, no Ines je odlučila proučiti i ostale dijelove te se sasvim nenadano zabilila u nosač tobogana. Mahnito trčeci iz hladnog bazena, zabilila se u nesretni nosač i pošteno zadobila potres mozga. Trčeci toplicama krvave glave plašila je djecu i starce, ali je svojom hrabrošću i šarmom osvojila doktore te dobila besplatno šivanje glave. Naravno, nije mogla izbjeći dobronamjerno ruganje. Pohađala je školu unatoč brojnim ozljedama te se dokazala kao pravi Spartanac.

TUHELJSKE TOPLICE - ZLO I NAOPAKO

Prošlog proljeća, jednog sjepog sunčanog dana, krv je nemilice šikljala Tuhejskim toplicama. Priznajem, većinom iz Inesine glave, ali i neizostavna količina iz malog prsta desne noge Antonije Balić. Naime, pri šokantnom udaru istog o kamenu površinu postolja za sunčobran, biva joj agresivno odstranjen... mali nokat. Nakon mnogo pretrpljene duševne boli i šepanja, spasilacka službenica brzo je i efikasno riješila istaknuti problem - flasterima.

Nakon pročitanoj vjerojatno ste razumjeli da našem razredu probleme ne stvaraju testovi i profesori, već sam okoliš. Opasni samo sami za sebe tako da čemo u nadolazećem putovanju u Prag biti smješteni između policijske stanice, vatrogasne stanice te hitne pomoći.

Ivana Geto, 2.a

KRIVAC POBJEGAO

"Ajmo se mi fotkati prije nego nas odvedu..."

Ozljedejena i nasmiješana

Svake godine u srpnju učenici naše škole i III. gimnazije imaju priliku ići na dvanaestodnevno proputovanje koje se bazira na sedmodnevnom posjeti Londonu te posjeti Parizu i Münchenu, no na posljednjem putu dogodila prometna nesreća. U utorak, 12. srpnja 2011. godine učenici uglavnom IKG-a, te nešto malo učenika matematičke gimnazije vozilo se autobusom na cesti koja vodi u Stratford upon Avon (rodno mjesto W. Shakespeara), a poslije toga i za Oxford. No tada, oko deset sati izjutra, kamion koji se približavao iz suprotnog smjera svojim retrovizorom je zahvatio prvo prednje staklo autobusa i to u gornjem desnom uglu (u tom trenutku je naš vozač skrenuo u lijevu stranu da ne dođe do potpunog udara) te zatim zadnja tri bočna prozora i zadnji prozor.

Uništeno je i raspršeno staklo, oplata je nagnečena, no osim šoka i nešto ogrebočina svi smo bili više - manje dobro. Važno je naglasiti da je britanska hitna pomoć došla za nekoliko minuta, prvo helikopterom, a poslije i sa sedam vozila hitne pomoći. Nakon sanacije ozljeda smješteni smo kratko vrijeme u jednoj osnovnoj školi gdje su se prema nama odnosili vrlo dobro. Nakon nekoliko sati u školi nastavili smo put ka Oxfordu. Mogu britansku medicinu, njihovu brzinu i način na koji su nam pomogli odmah veličati, no zasmotala nas je činjenica da je naš vozač, koji je učinio sve da pomogne u toj situaciji, a svojim brzim i profesionalnim reakcijama pomogao da ne dođe do još veće tragedije, odmah uhićen pod optužbom da je zbog nemarne vožnje učinio propust.

To se dogodilo usprkos činjenici da je vozač kamiona otišao s mjesta nesreće kao da se nije ništa dogodilo. Našem vozaču Zdravku Mediću, kojemu je postupak još u tijeku, pokušali smo pomoći pišući svoja svjedočanstva kako bismo objasnili da naš vozač nije kriv. Mogu sa zadovoljstvom reći da su dvije djevojke iz mog razreda, Tara Cvijić i Morena Čorić, pozvane svjedočiti u Londonu 7. 2. ove godine. Trebamo biti zahvalni britanskom medicinskom osoblju, profesorima u engleskoj osnovnoj školi u kojoj smo nakon same nesreće bili smješteni, našim profesorima koji su postupili vrlo trezveno u takvoj situaciji te na kraju našem vozaču koji je spriječio još veću tragediju.

Matija Ivančić, 2 b

Kako su Brevisi

Ako ste na bilo koji način dio naše škole, onda vam je ime Brevis vrlo vjerojatno poznato. Mnogi uzdahnu pri spomenu samog imena jer smo najviše poznati zbog izvlačenja s nastave radi nastupa, ali ovoga se puta imamo čime i pohvaliti.

Zbor Brevis broji četrdesetak članova, od kojih su šestero učenice naše škole.

Prošlog ljeta uspjeli smo se kvalificirati u finale međunarodnog natjecanja u Llangollen u Walesu. Time smo dobili priliku nastupiti u zemlji poznatoj po zbornom pjevanju i najvećim natjecanjima u već spomenutom. Prije samoga puta uslijedile su višemjesečne mukotrpne probe te traženje novčanih podrška, što nimalo nije bilo lako... Ali isplatilo se – u srpnju smo se našli u autobusu spremni na sve.

Što bi bilo putovanje bez poteškoća?! Nakon dva dana „trockanja“ u busu, uslijedila je prva. Sretni što smo pristigli na La Manche, imali smo problema s gospodinom carinikom koji nas nije pustio na naš trajekt na vrijeme, pa je upravo zbog toga uslijedilo čekanje, a onda naposljetku i kasnonoćna vožnja po olujnome Walesu.

Što je još zanimljivije, Velšane smo jako slabo razumjeli zbog naglaška, tek toliko da znamo da svu hranu, koju su nam ostavile tate u našem smještaju, možemo

Velška pozornica je super!

konzumirati. No, usprkos tomu, najbolja okrepja nakon dva dana bila je domaća šunka i slanina.

DAN D, DAN NASTUPA

Neispavani smo rano ujutro krenuli do centra grada u kojemu se sve događalo na jednom brdašcu. Bio je to njihov nacionalni festival i običaj da za vrijeme natjecanja organiziraju mini kirvaj. Prvo što smo zatekli bio je ogroman „šator“ u kojem se nastupalo, a oko njega se bili štandovi s hranom, odjećom i glazbenim instrumentima. Sve je vrvjelo od ljudi, točnije ljudi naše dobi obučeni u školske ili specijalno iskrojene uniforme. Ostali smo u čudu. Kad smo obukli svoju odjeću za nastup, počeli su oni nas zbunjeno gledati jer smo izgledali „neobičnije“ od svih ostalih. Na svu sreću, uklopili smo se jer su se tog dana natjecali ljudi iz raznih zemalja sa svojim nošnjama, a mi smo naočigled bile vjerodostojne Amazonke.

Naš nastup na pozornici snimala se kamerama, a ocjenjivao tročani žiri. Prije nastupa voditeljica nas je najavila kao djevojke koje su putovale (čak!) dva dana i još su ih maltretirali na carini. Prvo je slijedio veliki uzdah publike, a onda i smijeh. Poslije nastupa znali smo točno gdje smo pogriješili, a još smo se više pokolebali jer nam je dirigentica Antoaneta Radočaj-Jerković (Neta) rekla kako smo mogli puno bolje. Nakon tri sata čekanja, uslijedilo je proglašenje.

SLUŠANJE PRIMJEDBI I KAMERE KOJE SE ŠULJAJU

Ustao je glavni i odgovorni sudac i prvo nas je pohvalio, a onda izrekao točan takt u pjesmi koji smo pogriješili.

Ostali smo šokirani i zadivljeni njegovim umjećem slušanja. Bilo nam je jasno kako se ništa ne

osvojili vrh svijeta

može prikriti, pa makar i taj jedan jedini takt koji nam nije bio dobar. Nakon toga, proglasili su treće i drugo mjesto, zborove koji su bili vrlo dobri. Kako sam sjedila do prolaza, iz nekog razloga okrenula sam se i preko ramena vidjela kamermana kako nam se polako, ali sigurno približava. U sebi sam pomislila: „Nije moguće.“ U istome tom trenutku proglasili su pobjednike. Bili smo to mi. Doživljaj je bio neopisiv! Cijla kupola nam je pijesкала, a dok smo se grlili, snimali su nas i emitali na zaslonima pokraj pozornice. Naša dirigentica Neta otišla je na pozornicu i primila nagradu, a nas su kasnije snimali za većku televiziju. S hrvatskim zastavama i transparentima, bile

Tko je odabrao ovu sliku?

Sebi najbolji navijači

Eiffelov toranj

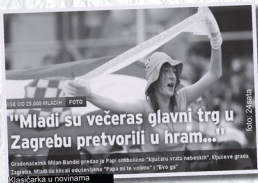
smo prave hrvatske navijačice, s razlogom. Bio je to dan za pamćenje! Konačno smo si dokazali da se trud i rad višestruko isplate i konačno je i famozni Wales čuo za malu Hrvatsku i dotad njima nepostojeći

grad Osijek. Svoju pobjedu proslavili smo sljedećih dana u Londonu i Parizu, ali više od pobjede značilo nam je to da su nas imali prilike vidjeti... i čuti.

Nastup možete pogledati na: <http://langolien.tv/en/clip/childrens-choir-breis/>

Vlasta Rafović, 3. B

PAPIN POSJET ZAGREBU

Vjerujem da znate da je papa u svibnju prošle godine Zagreb, ali i cijelu Hrvatsku, razveselio svojim posjetom. Papa je također u kolovožu prošle godine predvodio Svjetski susret mladih koji se održao u Madridu. Svjetski susret mladih

održava se svake tri godine u nekoj od svjetskih metropola (2008. Sydney, 2011. Madrid, 2014. Rio de Janeiro) gdje se milijuni mladih kršćana iz cijeloga svijeta okupe kako bi produbili svoju vjeru i razmijenili iskustva.

Najveća razlika između papina posjeta Zagrebu i susreta u Madridu je u

veličini i broju ljudi. Gomila ljudi koja se skupila na sv. misi na zagrebačkom Hipodromu je samo malena skupinica prema oceanu mladih koji se izlio u Madrid kako bi se zajedno pod Kristovim okrijem družili i produhovili. U Madrid je došlo oko dva milijuna mladih ljudi iz drugih zemalja, a bilo je još mnogo mladih Španjolaca i Španjolki na susretu. Začudio sam se prosvjedima koji su se zbili u Madridu protiv pape i Crkve koje su organizirali nezadovoljnici gužvom (dva milijuna ljudi koji prave gužvu u metrou nanervirali su većinu građana), ateisti (državni novac se troši u religijske svrhe) i homoseksualci (Crkva ne podržava homoseksualnost). Ovo ružno iskustvo pljuvanja po Crkvi i papa bez se moglo zaboraviti u zajedničkom druženju i molitvi. U Zagrebu, hvala Bogu, nije bilo nekih nereda. Što se tiče organiziranosti moram reći da, iako smo lakše i brže našli mjesta u Zagrebu, ipak je u Madridu bilo puno više ljudi, a samim time i glavobolja organizatora jer su morali za tri dana opskrbiti hranom i prenoćištem sve nas mlade koji su išli na susret, a da ne spominjem pronalaženje prostora na kojem bi se trebala slaviti sv. misa.

Što se tiče događanja u Madridu, mogu spomenuti sv. misu koja je označila početak susreta. Ta mi se misa posebno urezala u pamćenje jer je trg na kojem je bila bio pretrpan ljudima, a bilo je jako vruće tako da su neki ljudi oko nas tijekom obreda pali u nesvijest i tako da je morala doći hitna pomoć. Bilo je gotovo nemoguće pratiti misu od tolike mase ljudi, na ljetnoj vrućini i žegi. Susret u Madridu obilježili su i susreti mladih kršćana i kršćanki iz ostatka svijeta, ali i obilazak znamenitosti grada. Sustav hranjenja

I SUSRET MLADIH U MADRIDU

bio mi je posebno zanimljiv. Svaki sudionik dobio bi knjižicu s kuponima koju je mogao iskoristiti za obrok u restoranima s najjeftinijom cijenom susreta.

Naravno, svi veliki lanci brze hrane imali su najjeftiniju, pa su restorani poput McDonalda i Burger Kinga bili prenapučeni. Mi smo se snašli i jeri smo uglavnom u manje napučenim restoranima u kojima prodaju odličan i zasitan kebab. Začudila me je količina i popularnost tih „kebabdžnica“ po Madridu. Spavali smo u sportskoj dvorani u vrećama, nije baš najudobnije, ali nije bilo ni potrebe za nečim

luksuznijim. Jedno jutro, vjerojatno neki prosvjednik s bolesnim smislom za humor, nazvao je policiju i rekao da je postavio bombu u tu dvoranu.

Zamislite samo da u sedam ujutro vas budi redarica govoreći vam da morate napustiti zgradu na nekom smiješnom engleskom pjeskajući i derući se bez

Naša je veća od njihove!

objašnjenja tjerajući vas van.

Kad smo izašli samo s onima što smo uspjeli ugrabiti za odjenuti se, ušla je policija s psima i počela kopati po našim stvarima.

Mi nismo imali pojma što se događa. Kada nisu ništa našli, smjeli smo se vratiti unutra (bilo je već jedanaest s-

ati. Na kraju mogu reći da, usprkos razlikama, na oba susreta postignuta je ljepota i veličanstvenost slavljenja Krista u društvu mladih i povezivanja ljudi iz različitih krajeva Hrvatske (posjet Hrvatskoj) i svijeta (susret u Madridu).

Dragutin Hasenay, 2 a

Izložba fotografija

Govjekovječna svetost

Izložba pod nazivom „Sveti Ante Neretvanski“, djelo autora fotografija Zvonimira Aklečića, bila je izložena u mnogim hrvatskim gradovima, pa tako i u Osijeku.

Rezidencija DI i naša gimnazija organizirali su izložbu u Muzeju Slavonije Osijek koja je bila otvorena od 10. do 27. studenoga 2011. godine. Namjera je organizatora ubrzo postupak beatifikacije oca Ante Gabrića. Svoj je život proveo na obalama Gangesa, točnije na dijelu Bengalije. Ondje je organizirao mnoge zadruge koje su mu pomagale kod prehranjivanja gladnih, u izgradnji kuća i školovanja

djece. Takvim načinom života donio je na to područje potpuno novu civilizaciju, a što je najvažnije, unio je radost u mnoga srca.

Na izloženim fotografijama mogao se vidjeti svakodnevan život patera, no boljim promatranjem mogla se vidjeti sreća na licima ljudi oko oca Gabrića i njegova neumorna želja za novim izazovima. Na samom otvorenju bila je predstavljena prezentacija koja je dočarala Gabrićevu upornost i čvrstoću u vjeri. Izložba je bila zaključena ugodnim druženjem.

Ivana Drventić, 2 b

Odskočna daska ili uzaludan trud

"Poludjet ću od učenja!"

"Ovo mi je toliko zanimljivo da ću zaspati..."

Već godinama mnogobrojni učenici osnovnih i srednjih škola u određenom razdoblju tijekom nastavne godine dio svog vremena posvećuju školskim, a ovisno o uspjesima i županijskim i državnim natjecanjima iz raznih predmeta. Dakako, kad su u pitanju natjecanja, predmet kojim se uvijek teži jest da učenik pokazuje iznadprosječne sposobnosti za predmet u kojem se natječe. No, trebali bismo se zapitati je li učenika nadarenost dovoljan motiv za upuštanje u natjecateljske vode koje, kad pomnije razmislimo, sa sobom nose i određene

negativne pojave? Jeste li se ikada zapitali koja je svrha natjecanja ako učenik ne pokazuje dovoljnu količinu interesa za predmet i ne namjerava se baviti nečime što je povezano s određenim predmetom? Primjerice, zašto bi se učenik koji ima namjeru baviti se nekom disciplinom vezanom uz biologiju natjecao u poznavanju engleskog jezika?

Poznato je da svaki profesor nastoji učenika, kod kojega primijeti darovitost, potaknuti da se odluči natjecati se upravo iz njegovoga

predmeta. Kao ishod takve situacije uvijek su moguća dva slučaja. U prvom slučaju događa se da je učenik zaista zainteresiran za određeni predmet, namjerava u budućnosti upisati određeni fakultet ili čak naći posao koji je povezan s predmetom u kojem se natječe pa smatra da mu uspjesi na natjecanjima i određene spoznaje koje stječe tijekom pripreme za njih mogu pomoći na putu k tom cilju. No, u drugom slučaju dolazi do situacija u kojima se učenici natječu samo zato što smatraju da se usijed njihove darovitosti to od njih i očekuje.

Natjecanja zaista mogu biti vrlo iscrpljujuća (dakako, ako se očekuju dobri rezultati). Veliki trud i pripreme su potrebni za ostvarivanje dobrih rezultata na natjecanjima. Dodatne vježbe, izučavanje dodatnih materijala te više učenja nego u normalnim okolnostima prijeko su potrebni, a svakako zahtijevaju podosta i učeničkog i profesorskog vremena i energije. Također i sama organizacija natjecanja te sastavljanje ispita ili praktičnih vježbi iziskuje veliki trud, ali i određenu stručnost i objektivnost profesora u poverenstvima jer je svima poznato da često zna doći do prigovora natjecatelja i njihovih mentora na težinu i primjerenost određenih zadataka, ali i na pravednost u

ispravljanju ispita. Moguće je i da učenici u tom razdoblju zapostave svoje obveze prema ostalim predmetima u redovnoj nastavi unatoč tome što profesori često izlaze u susret učenicima koji se natječu tako što im odgode pismena ili usmena ispitivanja. Osim toga često i sam natjecateljski duh uzima svoj danak, učenici osjećaju određeni pritisak, na višim razinama natjecanja među učenicima se može pojaviti netrpeljivost ili zavist, a također je neminovno da se na kraju uvijek netko osjeća kao gubitnik što kod učenika može dovesti do nepotrebnog razočaranja.

Zamislimo li se o navedenim argumentima, zaista je nemoguće

izbjeci pitanje jesu li natjecanja uopće potrebna. Postoje mnogi drugi načini kroz koje učenici mogu izraziti svoje sposobnosti i interese za određena područja te steći dodatna znanja, a koji ne uzrokuju pritisak, stres, manjak slobodnog vremena, stvaranje kompleksa ili neke druge neželjene probleme. No, ako se već ne mogu izbjeći natjecanja, barem bi bilo od velike koristi da i profesori dobro promisle o tome i ne forsiraju darovite učenike, već da im umjesto toga ukažu na to da trebaju prije natjecanja uvijek razmisliti o svojim željama i motivima zbog kojih se natječu u određenom području.

Tara Cvijić, 2.b

Web stranica *postani-student.hr*

ELEKTRONIČKA "STUDENTIZACIJA"

Za one koji nisu znali, kratica CARNet ne znači samo olakšicu na Vašem mjesečnom računu za Internet, nego nešto mnogo više. CARNet je kratica za Hrvatsku akademsku i istraživačku mrežu- ustanovu koju je 1991. godine osnovala Vlada Republike Hrvatske. Glavne su djelatnosti ustanove pružanje internetskih usluga, poćicanje razvoja informacijskog društva i obrazovanje. Maturantima je od svih stranica najpotrebnija ona postani-student.hr. Otkad ista postoji, maturanti više ne moraju ići od fakulteta do fakulteta kako bi popunjavali prijave ili gledali rang liste jer je

to sad sve moguće iz udobnosti stolice pred računalom. I, za divno čudo, cijeli sustav prema riječima bivših maturanata funkcionira poprilično dobro. Učenici na svom korisničkom računu prijavljuju fakultete koje žele upisati i to prema listi prioriteta. Sukladno tome prijavljuju razine obveznih ispita te izborne ispite koje žele polagati na Državnoj maturi. Nakon što se ocijene, svi se ispiti skeniraju, što je dobro jer učenici mogu vidjeti svoje ispite i uložiti žalbu na ispravljanje. Rang-liste za upis automatski se slažu prema postignutim rezultatima i ocjenama u školi. Prema dosadašnjim iskustvima većih pro-

blema od kratkotrajnog pada sustava i manjih pogrešaka nije bilo. Naravno, ne moram napominjati da je jedini problem što maturanti često gube papire s korisničkim podatcima ili prijave ostavljaju za zadnji čas, što poprilično zadaje glavobolje školskim administratorima. Osim spomenute stranice, postoji ih još nekoliko koje služe učenicima, ali ih vrlo rijetki posjećuju. Najznačajniji su portal za učenje na daljinu 'Nikola Tesla' i portal za škole. Sada je još jedina briga maturantima položiti maturu sa što boljim uspjehom!

Berislav Ruška, 4.a

Kao korisnici interneta i popularnih društvenih stranica, sigurno ste barem načuli nešto o novim zakonima koje donose vlade mnogih zemalja bez suglasnosti običnog puka, a svi oni se odnose na cenzuru sadržaja interneta. Ostavimo se na trenutak činjenice da bi internet trebao biti pun informacija, lako dostupnih pojedincu, i pomnije promotrimo predložene zakone.

SOPA (Stop Online Piracy Act), PIPA (Protect IP Act) i ACTA (Anti Counterfeiting Trade Agreement) pozivaju se na zaštitu prava autora, nadziranje dijeljenja informacija: tko, kada i što – svaki na svoj

NE DIRAJTE MI INTERNET

jedinstven i grub način. Njihov cilj je zaustaviti piratstvo te oduzeti sitnim građanima i ono malo slobode što su imali među milijunima stranica online. ACTA, najopasniji od navedenih, koji je u tajnosti raspravljivan još od 2006. godine, počele su potpisivati i članice

Europske unije nakon Japana, Amerike, Novog Zelanda, Koreje, Kanade i Australije uzrokujući mnoge proteste, pa čak i prijetnje građana. Ovaj zakon bi, detaljnije, omogućio vlastima da ugrožavaju temeljna prava građana tako da promatraju i bilježe sve što rade na

internetu i, ako smatraju neki čin kriminalnim, imaju ga pravo strpati u zatvor. Nezaposlenost je enormna i raste, ratovi na Bliskom istoku traju, ubojice i silovatelji ponosno išetavaju iz sudnica, ali „najveći“ problem je što ljudi skidaju pjesme s interneta i to se mora pod svaku cijenu zaustaviti!

ACTA - najopasniji sporazum o zaštiti prava autora

Ne morate se previše brinuti, u borbi protiv ove nepravde nismo sami; tisuće se ljudi diglo na noge i uzdignute se glave bore za svoju slobodu, za svoja autorska prava na život. Sada, kada smo upoznati s ovom opasnošću, možemo i djelova-

Andrea Dumančić, 3.b

Simboli otpora prošlosti - odjeća sadašnjosti

Većina odjeva ono što je moderno, ono što imaju drugi, kako bi se uklopili, postali ili ostali popularni. Nismo ni svjesni da nosimo simbole otpora, odjeću farmera ili obuću zatvorenika. Evo nekoliko povijesnih crtica koje nas mogu približiti odgovoru što nosimo.

PALESTINKA

Palestinka je pokrivalo za glavu arapskih muškaraca koji je nose za zaštitu od sunca i pustinjskog pješkara. S vremenom se širi svijetom kao simbol političkog bunta. Taj rubac svima nam poznatog uzorka tradicionalno su nosili palestinski seljaci koji su tridesetih godina 20. stoljeća postali simbol palestinskog nacionalizma kada su se pobunili protiv velike imigracije Židova na području Palestine. Palestinka je u zapadni svijet ušla preko britanskog pukovnika T. E. Lawrencea, za vrijeme Prvog svjetskog rata. Prve su je počele nositi buntovne djevojke u SAD-u, zamatajući je

oko vrata poput šala. Palestinke su prvenstveno simbol bunta te je jedan izraelski aktivist pisao američkom lancu odjeće Urban Outfittersu da prodaju simbol terorizma zbog čega je 2007. godine američki lanac odjeće prestao s prodajom.

STARKE

Marquis Miles Converse je 1908. godine osmislio tenisice s gumenim potplatom koje se ne klizu, na što ga je potaknuo vlastiti pad i teška ozljeda. Poznati košarkaš Chuck Taylor je iskušao i prihvatio starke kao omiljene tenisice, predložio je nekoliko promjena kako bi savršeno odgovarale te postao promotor. Od košarkaških tenisica postale su 50-ih simbol rock'n'rolla, a zatim grungea. Tada su starke bile potpis alternativaca i nešto što modni klasičari ne bi obuli ni za živu glavu. Starke su bile obuća radničke klase, rockera, košarkaša i zatvorenika.

TRAPERICE

Trenska luka Genova je u 16. st. počela s prodajom i distribucijom prvih traperica. Do kraja 2. svjetskog rata služile su isključivo kao radna i vojna odjeća, a 50-ih i 60-ih prihvaćaju ih mladi u SAD-u kao antikonformistički simbol (simbol otpora prilagodbi društvu). Ističu različitost pojedinca. Popularizirali su ih američki farmeri, rudari i tragači za zlatom. Do kraja 70-ih 20. st. postaju hit i glavni odjevni predmet mlađih širom svijeta. Hipiji su nosili svijetloplave trapezaste traperice, pankeri uske i poderane, 80-ih su se nosile bijele, crvene, narančaste i ljubičaste traperice, 90-ih je retro look išao u nekoliko faza – od tamno plavih, klasičnih traperica do povratka trapezastih i poderanih ili pokrpanih inačica. Traper se danas proizvodi u čitavom svijetu, boja i krojeva je bezbroj, a cijene variraju od nevjerojatno jeftinih do basnoslovno skupih.

Lovorka Trdin, 2. a

Danas ih svi nose!

Uske i poderane ili trapezaste?

Osvrt na dramsku predstavu zagrebačkoga HNK

GOSPODA GLEMBAJEVI

Gospoda Glembajevi najpoznatije je i najizvođenije Krležino djelo. Ono je moderna drama u kojoj se opisuju lažni sjaj, opsjene, bogatstvo, uspon i pad bankarske obitelji. Nedavno su se Gospoda Glembajevi izvodili u zagrebačkom HNK.

Muška posla

Imali smo priliku posjetiti samo kazalište i pogledati avangardno djelo. Mjesto radnje je Zagreb, kuća Ignjata Glembaya, nakon proslave obljetnice banke Glembay (1913. g.). Likovi koji se nalaze u središtu djela su sestra Angelika (Olga Pakalović), barunica Castelli Glembay (Alma Prica), Leon Glembay (Milan Pleština) i Ignjat Glembay (Ljubomir Kerekeš). Sama izvedba je doista impresivna, no unatoč tomu, mnogo toga je moglo biti bolje izvedeno.

Leon Glembay je lik koji se bori sa samim sobom, s onime što njegov otac naziva daniellijevska krv. Leon je u izvedbi Pleštine djelovao ludo, zbunjeno i kao da mu manjka zdravog razuma. On je slikar, umjetnička duša, a očeva ogorčenost kao da ga je dovela do ruba koji graniči sa zamračenim umom. Izjavljuje ljubav dominikanki na kraju trećeg čina ju i svihači.

Svete haljine su bačene na pod pozornice, a sestra, umjesto da je pobjegla, klečeći polugola moli se Bogu. Moram spomenuti Ignjata Glembaya u izvedbi Kerekeša. U drugom činu, kada su se Ignjat i Leon svadali, izgledalo je kao da će se Ignjat u svakom trenutku srušiti zbog manjka zraka. Nisam sigurna je li razlog tomu napor ili to da se Kerekeš trudio da izgleda da će Ignjat preminuti na kraju čina. Kruna cijele predstave je barunica Castelli Glembay u izvedbi Alme Prica.

Bila je uvjerljiva i sretna što pred publikom izvodi svoj lik. Glumila je barunicu elegantno, smireno, sigurno i uvjerljivo. Usudim se reći da je izvukla cjelu predstavu, što zbog intrigantnosti vlastitoga lika, što zbog izvedbe. Izuzetno sam zadovoljna ovim iskustvom. Dobila sam priliku vidjeti zagrebački HNK i pogledati kulturno Krležino djelo. Umor nas je sviadao u autobusu kada smo se vraćali u Osijek. Dok sam drjemala trockajući se u autobusu, mislima su mi hodali Leon, barunica, Angelika, Ignjat... njihova sudbina, moralni pad njihove obitelji. Misleći kako sebi neću nikada dopustiti takvo što, žalila sam Leona. Žrtvu vlastitog uma i oca, umjetnika, mekane duše koju je izudarao život.

Tihana Vondrak, 4. a

Alma Prica odlično je odglumila svoje

Sličica do sličice

PREPORUČUJEMO

Marvel 1602

Strip „tvornica“ broj 1 u svijetu. Marvel je 2003. objavio strip jednog od najboljih svjetskih crtača Neila Gaimana. Govori o nevoljama superjunaka 1602, pred sam kraj vladavine kraljice Elizabete.

Warcraft

Na temelju svjetski poznate video igrice osmišljen je i istoimeni strip koji govori o avanturama plavoga zmaja preobraženoga u čovjeka u potrazi za mističnim moćima. Tijekom svojih avantura upoznaje djevojku Aweene koja čuva čudesnu tajnu.

Oštrica besmrtnika

Primjerak popularnih manga stripova. Radnja je smještena u drevni Japan te govori o osvetti i iskupljenju.

Bubimir

Strip govori o mladom bračnom paru koji se useli u novu kuću. Dožive prometnu nesreću te se kao duhovi vraćaju u svoj novi dom koji je prodan jednom šminkerskom bračnom paru te njihovoj kćeri Lidiji koja, po svojoj dobrodušnosti i gotičkom izgledu, odudara od američke svakodnevnice. Duhovi preminulog bračnog para nisu zadovoljni načinom na koji se novi vlasnici odnose prema novom domu. U pomoć pozivaju kriminalca iz svijeta mrtvih, Bubimira, za kojeg smatraju da može uvjeriti vlasnike da su se doselili u ukletu kuću. Lidija stupa u kontakt s duhovima i postaje dijelom Bubimirova života.

Iako je danas gotovo potpuno zaboravljen, strip je imao važnu ulogu u razvoju kulture 20. stoljeća. Nastao je prije pojave fotografije, kada su novinski dopisnici dobili zadatak da tušem i perom prikažu neke svjetske događaje.

Pojavom fotografije ovakav se oblik prenošenja informacija potiskuje iz uporabe pa su crtači stripova prisiljeni iznaći način prilagodbe na novonastalu situaciju. Sredinom 20. stoljeća nastaju prvi stripovski klasici koji u svojim brojnim izdanjima prate zgode i nezgode svojih super junaka u borbi za pravdu. Svojom tematikom potiču razvoj buntovničkih pokreta kao što je rock. Mnoga su izdanja ekranizirana tako da je nemoguće da barem jednom u životu niste pogledali neki od nastavaka Supermana, Batmana ili pak Mickeyja Mousea. Današnja strip kultura zasigurno nije na svom vrhuncu. Čitatelj stripa danas su ostali samo istinski zaljubljenici u tu vrstu umjetnosti. No to ne znači da sjajnih ostvarenja u stripu nema. Najpopularniji su zasigurno japanski manga stripovi po kojima su snimljeni mnogi animirani filmovi, npr. Mjesečeva ratnica, Dragon Ball, ali i Warcraft, poznat i u obliku video-igrice te Hellboy o kojem je snimljen istoimeni film. Stripovi se često upotrebljavaju i u obrazovnom sustavu: zamislite samo lektiru u kojoj su stranice opisa pejzaža i likova sažete u jednom crtežu!

Eva Ranogajec, 2.6

K-pop

Ako ste u posljednje vrijeme pomnije promotrili listu popularnih videa na Youtube-u, mogli ste uočiti spoštive grupe neobičnih imena, kompliciranih koreografija i nama nerazumljivih stihova, koji dosegnu preko 30 milijuna pogleda. Radi se o glazbenom žanru koji, zahvaljujući rastu posjećenosti stranicama poput YT-a, već nekoliko godina polako osvaja srca publike dajem svijeta; radi se o korejskom popu, od miša nazvanom K-pop.

KAKO JE SVE POČELO

Iako su začeci ovog tipa glazbe počeli u dvadesetim godina prošlog stoljeća, njegov službeni dolazak na „život“ bio je tek prije dvadesetak godina kada je osigurao mjesto u srcima azijskih fanova. Do danas se ovaj žanr toliko proširio da korejske pop grupe održavaju koncerte u Sjevernoj Americi, Europi i Australiji, a nije im nepoznato osvojiti neku zapadnjačku glazbenu nagradu.

A formula za biti K-pop idol je gorkoslatka. Prije no što pojedinac ili grupa uopće dođe do snimanja pjesme i službenog priznanja, on mora proći kroz godine naučavanja kod profesionalnih tvrtki („Jovaca“ na talenat). Potrebno je naučiti kontrolirati svoj glas tijekom napornih nastupa dok plešu zahjev-

ne koreografije, važno je oblikovati tijelo i imati lijep osmijeh; veoma je važno naučiti nekoliko različitih jezika - i sve to dok polaze u školu! Budući da oblikovanje novog idola nije jeftin, a ni lagan proces, pojedinac mora početi trenirati vrlo rano znajući da ga čekaju besane noći učenja koreografija, snimanje spota, brojni nastupi, sudjelovanje u kojekakvim emisijama i sl.

ŠTO POSLUŠATI PRVO?

Unatoč tome, mnogo Korejaca odluči se upravo za ovaj posao, ali samo nekolicina se istakne. Među najpopularnijim i najkvalitetnijim izvođačima današnje K-pop scene bih izdvojila: Beast, BigBang, 2NE1, Girls Generation, Tablo, Super Junior, 2PM, Infinite, f(x) i Shinee.

Kao zaključak, htjela bih poručiti da se ne treba bojati ili udaljavati od onoga što se na prvi pogled čini drugačijim ili neobičnim. Korejski pop bi mogao ostaviti neobičan dojam na vas, ali ako poslušate jednu pjesmu više puta, naći ćete se u potpuno novom svijetu koji će vas zaokupiti svojim šarenilom, jedinstvenošću, ritmovima koji tjeraju na ples proklimom trudom ljudi koji su nekad bili baš kao vi i ja.

Andrea Dumančić, 3.6

U zadnji tren

Sutra je ispit iz grčkog. A imam i neku zadaću iz matematike. Osam je navečer, išla sam malo spavati, ništa nisam ni pipnula... Mama je rekla da odem do trgovine, u pet nam dolazi strina s rođacima. Odlično, evo baš sam se sjetila da je rok za vraćanje knjige prošao... pa, davno. Što sad, možda da opet odem spavati pa da se ranije ustanem? Ili da još malo učinim taj grčki? Od muke ne znam što da radim ni odakle da krenem. Čini vam se poznato? Slušajući razgovore (ili bolje rečeno tužaljke) svojih vršnjaka, shvatila sam da većina nas ima problema s organizacijom vremena. Stoga sam odlučila malo istražiti tu temu.

ZAČARANI KRUG

Provela sam anonimnu anketu s 40 učenika naše škole. Šesnaestero njih smatra da nisu dobro organizirani, a njih 24 suprotno. Samo petero ispitanika nikada nije napravilo nekakav plan. Iduće pitanje je glasilo: „Što mislite o vremeniku pisanih provjera? Osamnaest učenika izjavilo je da im vremenik ne pomaže pri organizaciji, dok ih 22 to smatra dobrom idejom. Jedan je učenik izjavio kako ne zna što je to. Većina ispitanika spava 6-8 sati, nešto manji broj 8-10 sati, a njih 13 spava samo 5-7 sati. Kažu, već su se navikli na podnoćnjake i kavu. Ni ne trebam spominjati kako je takav način života „izuzetno zdrav“. Na pitanje što to učenicima oduzima najviše vremena (nepotrebno), odgovori glase: „put od kuće do škole“, „Internet“ (uglavnom Facebook i blogovi), „učenje“, „škola“, „mobitel“, „spavanje“, „svimjoi dečki“, „gledanje TV-a“, „izležavanje do besvjesli“, „hrana“. Dnevno

učenici u prosjeku provedu 2-3 sata za računalom, a otprilike isto toliko vremena učeći (uglavnom prekasno krenu s ovim drugim). Problemi vezani uz planiranje, rokove i obveze većinom se pojavljuju u srednjoj školi. Sve počinje od nečitavanja lektire na vrijeme, nepisanja zadaća (koje se onda uglavnom završavaju pod drugim satima, tako da se ne prati ni nastava), a da i ne spominjem učenje za ispite noć prije. To je začarani krug, koji uključuje nespavanje, umor, glad, loše rezultate, živčane ispade. Krug se ne prekida, nastavlja se i na fakultet, zatim posao i općenito – postaje životni stil.

IMATI PLAN

Kako tim problemima stati na kraj? Ključna stvar je imati plan, barem u glavi. Zvuči dosadno, ali vrijedi pokušati. Plan ne dopušta gubljenje vremena (vjerojatno nećete kao jedan od zadataka staviti „izležavati se 3 sata“) . Napravite popis onoga što morate napraviti. Odredite što je od toga hitno, zatim si odredite vrijeme za koje biste trebali obaviti zadatak. Odmah se bacite na posao – što se prije nečega riješite, to bolje. Ono što zaista morate napraviti, primjerice, provesti šest sati u školi, prihvatite. Pokušajte to iskoristiti najbolje što možete (jako pratite nastavu, kod kuće ćete dvostruko smanjiti vrijeme učenja, koje onda možete iskoristiti za nešto drugo). Također trebate razmisliti koliko su vam obveze koje imate danas teške i mrske, pa se njih prvo riješite. Zatim možete prijeći na lakše zadatke, koje više volite pa ćete se i osjećati bolje. Odredite također i vrijeme za odmor, boravak na svježem zraku, prijatelje, psa, sport... Nije uvijek slučaj, ali uspješna organizacija poboljšava kvalitetu života. Čovjek se puno bolje osjeća kad zna da je nešto uspio napraviti, odličan je osjećaj (ako pravite tablice sa zadacima) prekriziti jedan od njih i krenuti na novi. Također je bitno dovesti svoju sobu, radni stol u red. To ne znači da na njemu ne treba ništa biti, jednostavno, stvorite

PARADOKS – VIŠE OBVEZA, VIŠE VREMENA

Jedna je djevojka ispričala kako je trenirala odbojku. Imala je odlične ocjene. Nakon nekog vremena je oduzela od odbojke, ali ocjene su se, suprotno očekivanjima, pogoršale. U čemu je stvar? „Bila sam u stisci s vremenom, jednostavno sam bila prisiljena nešto naučiti u sat vremena. Ovakvo imam cijeli dan pred sobom pa to stalno odgađam.“ Dakle, vrijedi ona „Sve se može kad se hoće.“ Dokaz tome je i Ana Lončar, vrlo uspješna veslačica i razredna vođa, koja ima treninge više puta tjedno. Često vikendima odlazi na natjecanja, a i dalje ima vrlo dobre ocjene. Ana kaže kako rijetko pravi planove, ali više toga uspije napraviti kad ih ima. Što o ovome kažu profesori? Prof. Mirela Generalić: „Preporučujem učenicima da naprave mjesečni, tjedni i dnevni plan. Dnevni je plan najbolje sastavljati uvečer (za sutra). Također je jako važno biti skoncentriran, dakle, ono što nam oduzme 3 sata može se smanjiti na 1 sat. Nije uvijek jednostavno držati se plana, ali rezultati me uvijek motiviraju. Preko praznika ne pravim nikakve planove (osim za spremanje kuće, hahaha).“ Prof. Sanja Erkapčić: „Misim da nisam dobro organizirana, a takva sam bila oduvijek. Jednostavno nisam takav tip osobe.“ Dakle, svi smo različiti, i svatko radi na neki svoj način. Neki prave planove, neki umne mape, neki već znaju što će raditi i gdje će biti za tjedan dana, a neki se jednostavno prepuste da ih struja nosi. Pa ipak, život dolazi s obvezama. Malo planiranja može uvesti velike promjene, i to pozitivne. Na vama je da uzmete papir i olovku u ruke i krenete. Ne morate čekati Novu godinu ili ponedjeljak, učinite to odmah, barem pokušajte. I za kraj, nadam se da ćete izvući nešto korisno iz članka koji je pisan, vjerovao li ne, u zadnji tren.

Elizabeth Nedić, 2.a

ŠTO RADITI KADA VAS

Prije nego što uopće počnemo govoriti o tome na što mladi troše svoje slobodno vrijeme, neophodno ga je definirati. Dakle, slobodno vrijeme nije ono kad vas roditelji pošalju u sobu da učite, a vi onda zatvoreni u svoju „utvrdu“ radite sve – samo ne učite, slobodno vrijeme nije kada dobijete neki zadatak i onda ga odgađate unedogled, usput odbijajući sve ostale zadatke pod izlikom da ste već „zauzeli“. Ono je onaj dio dana u kojem ste već obavili sve što ste trebali i ostaje vam samo praznina koju treba popuniti na bilo koji način koji vam je drag. „Sijedi anaška onoga što su mi kolege rekli da rade u slobodno vrijeme u anonimnoj anketi (to je ono kad vam ja dođem na hodniku i pitam: „Ej, lega, a što ti radiš u slobodno vrijeme?“).

SPAVANJE (ILI DUBOKA MEDITACIJA O RADNOM DANU IZA NAS)

Analizom ludih mladenačkih dana, došao sam do zaključka da većina tinejdžera, mladeži u naponu snage, spava kao bebe. Ono što su mi potvrdile tri četvrtine ispitanika jest da jednom prosječnom srednjoškolu nema milijeg kada dođe doma nego se ispruži i dva do tri sata „raste“. Naravno, većina se pokušava opravdati ludim noćnim provodima i viserjem na fejsu do kasnih noćnih sati. Moram

priznati da ne vidim zašto ljudi imaju potrebu za izmotavanjem s obzirom na to da je spavanje jedna od zdravijih aktivnosti kojima se srednjoškolci bave. Kako mi je to jedan moj sugovornik objasnio : „Ja dođem kuć“, pogledam kroz prozor, pogledam na sat i vidim, vrijeme je il' za glumit sovu il' za glumit ševu (to jest ili spavati po danu ili se kočepiti po danu), a sove su oduvijek smatrane mudrijim životinjama“.

FEJS

Izgleda od ovih dana niti jedan tekst koji govori o javnom mnijenju ne može proći bez spominjanja svemoćnog i svevidećeg velikog brata. Na, ovdje ne govorimo o Bogu, niti o CIA-i, već o Facebooku (makar neki tvrde da je

„fejs“ izumila CIA). Zahvatio je naše mlade umove poput oluje te mnogi danas ne znaju kako bi bez njega niti se sjećaju kako je bilo prije njega. „Fejs“ izgleda tako primamljivo i jednostavno, da su ga i oni koji nisu znali ništa o računalu, osim da se gasi tako što isčupaš „kabel“ iz zida, brzo prigrili i zavoljeli. Na kraju krajeva, ispada da je puno lakše održavati kontakt s pet stotina virtualnih poznanika, nego

naći pet pravih prijatelja koje možeš odvesti na kavu i „istresti“ dušu pred njima. Naravno, tu se nameće ono pitanje – što više vrijedi – imati petsto onih ili petero ovih, ali to ostavljam vama na dušu da odlučite što vam je vrijednije.

KAFICE (IZA LEĐA ZNANE KAO TRAC-PARTIJE)

Unatoč pomalo zloslutnom tonu za kafe u prošlom odlomku, moje istraživanje pokazuje da nemate razloga za brigu jer „kafenisanje“ i dalje ima važnu ulogu u našim životima. Štoviše, čak trećina mojih ispitanika sudjeluje kafenijskim aktivnostima redovito, unatoč njihovoj prisutstvu na „fejsu“. Čini se da je ljudima i dalje toplije oko srca (možda zbog tople kave) kada o nečem razgovaraju gledajući osobu u lice i sa šalicom kave u ruci. Također, činjenica je da na fejsu nikad nisi u potpunosti siguran tko te sve gleda, osobito ako gasiš računalo tako da isčupaš „kabel“ iz zida, u zamidženoj kulku male „kavane“ atmosfera je ipak intimnija, možda zato što se nas šestero gura oko stola za četvero i ljudi su skloniji djeljenju svoji dubljih mišljenja i tajni, osjećajući veću povezanost s očima sugovornika, nego s treptanjem monitora. Naravno, i ovdje kada sam sugovornike pitao da pokažu zašto su kafeice omiljene, dobio sam šarene odgovore , ali u pamćenje mi se urezao ovaj : „Slušaj, ima nekih stvari koje jednostavno moraš čut“ na vlastite uši i koje ne možeš podijeliti ni s kim s kim ne bi bio spreman dijeliti račun, kao što ja sad s tobom ne mogu podijeliti o čemu mi razgovaramo na kafeicama“.

UŠTIPNE DOSADA?

ČITANJE (OD NJEGA ĆE TE IZGUBITI VID, ALI I IZGLEDATI PAMETNIJE)

Pripadnici neslužbenog kluba intelektualaca u našoj školi uglavnom su me pokušavali uvjeriti da vrijeme najljepše provode s dobrom knjigom, smatrao sam da se to oni samo pokušavaju svjdjeti javnosti, ali mi je onda isti taj odgovor počeo dolaziti iz ponekih nepredvidljivih izvora pa sam se zapitao mogu li ovi podatci biti istiniti? Prema onome što su mi rekli, izgleda da su jedna četvrtina mojih ispitanika aktivni čitači. Čita se svašta – od središnjih romana o nadnaravnim bićima (vampirima i vukodlacima), preko znanstvene fantastike koja nas vodi kroz bespuća postapekaštičnoga svijeta, pa sve do religioznih skripta, ali je bitno da se čita, što je hvalevrijedno u ovo doba kada sveprisutni internet nudi kratki sažetak svega što vas zanima. Unatoč pristupačnosti ovih „prečica“ ja sam ipak sklon vjerovati Marku Twainu koji je rekao: „Kad ostanite, nećete žaliti za onim što ste učinili, već za onim što niste učinili.“

IGRICE (UVELIKE POBOLJŠAVAJU KOORDINACIJU OKA I RUKU, PREPORUČLJIVO BUDUĆIM KIRURZIMA)

Još jedna od stvari koja se prošla do mladenačkih umova u ovo su elektroničko doba i videoigre ili „igrice“ koje su na udaru raznih dušebrižnika još od njihovih skromnih korijena. Mnogi tvrde da potiču nasilje među vršnjacima zbog svojega ponekad (ili uglavnom) nasilnoga sadržaja. Ipak sam sklon vjerovanju da su igre na-

silne jer smo i mi u ovom, hormonima i temperamentalom prenapučenom razdoblju našega života, također na ovaj ili onaj način nasilni, a igre nisu ništa drugo do ispušni ventil. Je li bolje da, kada se posvađam s bratom, uništim vojsku izmišljenih čudovišta ili da se potužem s njim?

KREATIVNO IZRAŽAVANJE (OPASNOST: VOLJA POTREBNIJA OD TALENTA!)

Bilo to pjevanje, crtanje, slikanje (da, postoji razlika) ili pisanje, većina mojih sugovornika ima poneki kreativni afinitet. Ljudi imaju u sebi neku neobjašnjivu težnju k izražavanju neizrecivoga i još od vremena spilijskih slikara ljudi pokušavaju izraziti ono što ne mogu predočiti nikome osim sebi – svoje najdublje osjećaje. Želje, svoje shvaćanje svijeta. Premda su se s vremenom pojavile mnoge umjetničke struje, osnovna želja u čovjeku uvijek je ostala ista, pa su tako i danas mnogi spremni odvojiti poveći dio svoga slobodnog vremena kako bi rekli cijelom svijetu što im je na srcu na svoj osobit način (možda nam je upravo zato velik dio moderne umjetnosti potpuno neuhvatljiv). Na kraju krajeva, svaki će vam kreativac

reći isto što i moja sugovornica: „Nje toliko bitno što crtam, koliko je bitno kako se osjećam dok to crtam“. Stoga ovakvo upražnjavanje slobodnog vremena (uz igrice, naravno) ima veliki terapijski učinak na nemiri srednjoškolski duh.

SPORT (VEOMA PRIVLAČAN S RAZUMNE UDALJENOSTI)

Uvijek sam se divio sportašima, tim vrlim, mladim ljudima koji u svoje slobodne vrijeme mentalne napore iz škole zamjenjuju fizičkim naporima na treninzima. Sport je dobar ne samo za tijelo već i za duh. Često u ljudi zna razviti zdravu natjecateljsku tuju, koja može postati podosta zamorna ako izmakne kontroli; znate da vam je ta crta van kontrole ako ljudima počnete predlagati utrke kao što su na primjer „ko će prije do WC-a“ ili „ko će prije podijeliti testove“. Sport je osobni izbor koji se osniiva na tome da radite ono poslije čega se osjećate dobro, jer kako nam je to profesor tjelesnog rekao: „Trošite se i trošite, dok se dobro ne oznojite i dok iz vas ne otkapije sve negativna energija, pa ćete u svemu biti pozitivni!“. Na kraju, ne vjerujem da će ovaj tekst mnogo utjecati na one koji već znaju što žele raditi sa svojim slobodnim vremenom, ali nadam se da će vam otvoriti oči prema postojanju drugih mogućnosti provođenja slobodnoga vremena. Nije bitno čime se bavite, već kako se osjećate dok to radite i sjetite se da je Mark Twain bio veoma mudar čovjek.

Domagoj Blažević 3.c

S knjigom u drugi svijet

Koliko nas naša škola kvalitetno i cjelovito priprema za daljnje školovanje i koliko nas samo izgrađuje kao potpuno odrasle i savjesne ljude, dokazuje čitav niz generacija koje su je završile i učinile svoj život doista uspješnim. Upravo takav primjer je i Saša Drinić, danas poznati osječki književni kritičar i novinar.

Bivši ste učenik IKG-a. Što možete reći o svojim školskim danima?

Školskih se dana u IKG-u rado sjetim i danas, jer osim što su dali pečat jednom dijelu moga

života, u vrijeme kada sam kretao u IKG škola je "disala" i živjela neobičnom toplinom na koju rijetki mogu ostati hladni. Posebno je zanimljivo bilo to što smo u prvom razredu svaki tjedan mijenjali prostor škole. Izmjenjivali bi se Mađarski centar i Rezidencija Družbe Isusove, koja je bila topli dom svima nama. Neizbrisiv trag u mom školovanju ostavio je prvi ravnatelj škole pater Petar Galauner koji je poput dobrog duha i čovjeka dobre čudi bdio nad svima nama, razumijevao nas i poučavao, savjetovao i slušao. Trenutka kada je odlazio na službu u Beograd nerado se sjećam jer spada u

jedan od najtužnijih trenutaka u mom životu.

Tko vam je bio omiljeni profesor i zbog čega?

Bilo ih je nekoliko, ali nedvojbeno je prva na listi profesorica Renata Jukić koja više nije u školi, predavala je biologiju i kemiju. Favoritkinja je iz više razloga. Prvi i osnovni je taj da je bila najpravednija od svih i imala je snažan osjećaj za ravnotežu između radnoga i opuštajućeg dijela sata. Ona je profesor kakav bih ja htio biti, ukoliko se ikada budem bavio tim poslom. Kako mislim da nemam te kvalitete i dovoljno energije za biti takav, "pobjegoh" u novinarstvo. U rubriku "simply the best" tu su: profesorica Nada Sabanov (inteligentna, plemenita i draga), te profesor Alen Simičić koji nekim svojim posebnim profesorskim šarmom osvaja na prvu i ostavlja trag.

Koji vam je predmet bio „Ahilova peta“ i kako ste s time izlazili na kraj?

Uh, Ahilova je peta sve vezano uz brojeve. Dakle, matematika i fizika. Izlaz je ponekad bio stampedo, a ponekad i traženje "evakuacijskog puta spasa" u zadnji trenutak. To je nešto što stvarno ne volim, ne

Foto: Marko Mikonjić

Bivši učenik IKG-a uspješni je osječki književni kritičar i novinar

razumijem i ne mogu shvatiti. Bilo je određeni trauma, no izidoh iz toga živ i zdrav i pohranih ih u rubriku "ne ponovilo se". Vjerojatno zbog vlastite odbojnosti prema brojevima nikada neću dobiti na lotu, no nekako ću preživjeti i bez toga.

Kako ste se odlučili upravo za ovaj zanimljiv posao?

Novinarstvo je dio mene, mog života i smisao svega što radim. Oduvijek me je zanimalo, i uvijek sam imao namjeru baviti se time. Ponavljam često da to nije posao nego poziv i način života. Nema radnog vremena, nema slobodnog vremena, ali ima "moovings", kontakata s drugim ljudima, prijateljstava, teških priča, ali i divnih ostvarenja koja se plasiraju u me-

dije. Svaka nova tema bezgranični je izazov, pristupam joj kao da mi je prva u životu, ali i kao da je zadnja koja treba ostaviti trag. Koliko god ponekad bilo teško, svaki put kad je gotova priča, bilo novinska, bilo radijska ili televizijska, poput neobuzdanog tinejdžera osjetim nestašne leptirica u trbuhu koji "plešu" i poručuju: „Nahranio si nas najslađom čokoladom na svijetu.“ Eto, teško je to objasniti, ali novinarstvo "teče mi kroz vene".

Posao Vam nalaže da čitate puno knjiga. Kakve vam se knjige najviše sviđaju?

Knjige oduvijek obožavam, to je posebna vrsta ljubavi. Svašta mi dođe pod ruke, ali najviše volim kvalitetne krimice i trilere, a u zadnje me vrijeme zaokupljaju Talija-

ni: Giorgio Faletti, Paolo Giordano i Margaret Mazzantini. S knjigom putujem u neki drugi svijet, bolji i kvalitetniji od ovog realnog.

Što mislite, koja vrlina je upravo najvažnija za poziv kojim se Vi bavite?

Kao i u svakom drugom poslu, najbitnija je odgovornost, možda u mom nešto opipljivija i vidljivija. Uz to, priprema je strahovito bitna, ali i poštovanje prema sugovorniku. On mora biti u središtu pozornosti. Ja sam tu tek da premošćujem njegovu poruku prema onome s druge strane zvučnika, ekrana ili novinskog papira i zastupam publiku u onome što njih zanima. To nije uvijek lako, ali je više nego potrebno.

Celine Carette, 3.a

BISERI

Prof. Sabanov: Zar vam nije pregleđnije kad ovako pišete?
Učenici: Nije.

Prof. Sabanov: E pa meni je, i vama će postati.

Prof. Cik: Trebaju mi ljudi koji vole biologiju za natjecanje.

Škojo: Pa ja ju obožavam! Ja sam bilježnicu triput prepisivao!

Prof. Ne mogu vam napraviti pokus da vam pokažem. Ja ću vam pričati, a vi meni vjerujte.

učenica plače

Prof. Što je bilo?

Učenica 2: boji se da ne dobije opet 1 iz latinskog

Prof. Pa pobjegni sa sata.

Prof. Konjugiraj mi glagol žvačati!

Burča: Ja žvačem, ti žvačeš, on preživla!

rasprava na satu što bi tko radio da zna da je smak svijeta sutra

Prof. Ja bih tako neke učenike isamarao.

Učenici: Mi bismo provalili u banku i pokrali što više možemo!

Prof. U svima vama čuči mali Sneider.

Učenica: Ja veliki kršćanin, a bitno da nisam na Božić bila na misi.

Učenica 2: Zašto?

Učenica: Bila sam bolesna.

Učenica 2: Nisi ništa propustila. Bilo je isto ko prošle godine.

Prof. Latinski će vam trebati cijeli život! Više nego bilo što drugo!

Učenica: Da, kad nas netko na-

padne, mi ćemo njemu A, AE, AE, AM, A, A, a on će pasti mrtav.

Sat grčkog

Učenica: Koji je znak za Kršćanstvo?

Učenica 2: Riba

Učenica: Kako se to piše?

Učenica 2: R-i-b-a.

Prof. iz latinskog (pita riječi): Vozilo?

Učenik: Auto.

Prof. iz matematike: Kad radite geometriju, ne možete raditi na slijepo. Morate znati zašto to radite, š. računate.

Učenik: Zašto bi netko gurnuo manji valjak u veći?

Biti prepoznatljiv(a) od prve rečenice

Ukoliko još niste upoznati s radom spisateljice Ivane Šojat-Kučić, ukratko ću vam reći nešto o njoj. Živi i radi u Osijeku. Piše, prevodi i radi kao urednica kazališnih izdanja u osječkom HNK-u. Njezin najpoznatiji roman "Unterstadt" dobio je prestižne nagrade kao što su Ksaver Šandor Gjalski i Vladimir Nazor. Nedavno izdana zbirka priča "Ruke Azazelove" na dobrom je putu da spisateljicu progura u svijet "velikih" hrvatskih književnika. Osim poslovnih obaveza, majka je troje djece, a najstarije od njih je učenica naše škole Céline Carette. Možda neće zvučati novinarski objektivno, no zanimljivo je da je baš Céline moja najbolja prijateljica pa imam privilegiju poznavati nekoga čija je mama uspješna književnica.

Za početak želim Vam čestitati na uspjehu romana "Unterstadta". Jeste li se nadali tolikim nagradama?

Ivana Šojat-Kučić: Zahvaljujem na čestitkama. O nagradama nisam ni razmišljala dok sam pisala. Samo sam htjela napisati dobru knjigu, priču koja će svima biti zanimljiva, dirljiva. Bez obzira na dob i spol. Iskreno, nagrade koje su pristizale iznenadile su me i ganule zato što su došle kao potvrda mome radu, dale mi do znanja da vrijedi nastaviti dalje.

Pišete, prevodite, radite u HNK-u i k tome ste majka troje djece. Odakle crpate svu tu energiju za obavljanje obveza?

Ivana Šojat-Kučić: Mislim da je u životu važno voljeti ono što radiš, što imaš i boriti se za priliku da ostvariš i budeš ono što jesi, iza svega stoji golem trud, godine rada i potvrđivanja. Stoji i čitava moja obitelj koja mi je uvijek pružala nesebičnu podršku. Mislim da je važno znati što si i gdje si, ostati svoj, nikada se ne uzoholiti, ali ni klonuti.

Što Vas nadahnjuje u pisanju? Imate li neki književni uzor?

Ivana Šojat-Kučić: U pisanju me nadahnjuje život sam po sebi, ljudska priroda, ono što čovjeka nagna da

bude manje čovjek. Nevjerojatno je što je sve čovjek u stanju učiniti čovjeku, jedno pripovijedati, a druga činiti. Pokušavam pišući proniknuti u tajne zloče u čovjeku koje se nikako ne uspijevamo riješiti. U mladosti, pa i dan-danas, doista sam bjesomučno čitala. Da bi pisao, čovjek mora progutati more knjiga. U mlađim godinama sam imala uzore, Remarquea, Hessea, Camusa, Krležu, Marinkovića. Poslije sam shvatila da je pisanje samotan posao, da u njemu, želiš li biti uvjerljiv, moraš biti svoj, nikada nikoga ne oponašati. Dobar pisac je samo svoj, prepoznatljiv svima od prve rečenice.

Izašla je zbirka priča "Ruke Azazelove". Iz prve ruke mogu reći da je odlična. Što Vas je

Višeputo nagrađivana osječka spisateljica

Inspiriralo u stvaranju djela? Ima li možda autobiografskih djelova?

Ivana Šojat-Kučić: "Ruke Azazelove" temelje se baš na toj mojoj strasti prema ljudskoj prirodi koju sam ranije spomenula. Priče govore o zlima koja nagrizaju prvo obitelj, a zatim, samim tim i čitavo društvo u cjelini. U njima nema autobiografskih dijelova. Za razliku od "Unterstadta" koji je itekako autobiografski. U detaljima, dakako.

Imate li na pomolu neku novu priču? Planirate li možda ekranizaciju ili uprizorenje na kazališnim daskama neke od priča?

Ivana Šojat-Kučić: Nedavno sam dovršila novi roman radnoga na-

slova "Ničiji sinovi" koje se ponovno zbiva u Osijeku. U njemu se "obračunavam" s Domovinskim ratom i bolnim poračem. Paralelno pišem i novu zbirku poezije koja još nema nikakav naslov, koja je još u nastajanju. "Unterstadt" će uskoro doživjeti uprizorenje na kazališnim daskama. U dramatisaciji Nives Mađunić bit će prikazan kao prva dramska premijera 106. kazališne sezone, u rujnu 2012. Kada je riječ o ekranizaciji i filmu, još su u tijeku pregovori.

I za kraj, što bi savjetovali budućim spisateljskim nadama IKG-a?

Ivana Šojat-Kučić: Što reći? Važno je čitati, upijati svijet oko sebe. Bez spoznaje i znanja o onome što nas

okružuje ne može se ni pisati. Ako su pjesnici čuđenje u svijetu, onda ga moraju prvo upoznati da bi mu se čudili, da bi ga zrcalili, ukazivali na njegovu ljepotu ili nepravdu. Važno je osluškovati, gledati, spoznati sebe u svemu tome, vladati materijom. Kako ćeš govoriti ako nisi ovladao jezikom? Važno je biti strpljiv, uporan, dosljedan, ne odustajati od snova. Koliko god se to teškim činilo. Nije lako penjati se uz planinu, doći do vrha. Put u pakao popločen je dobrim namjerama, lako se niz njega klizi. Teško je boriti se, ali se u konačnici isplati. Pobjednik će nositi lovorov vijenac. Zar ne?

Zrinka Barjaktarić, 3.a

Glumac Igor Kovač

OD IKG-A DO PULE

Ponos IKG-a!

Prije nekoliko godina u broju 9 časopisa "Semper magis", objavljen je intervju s našim bivšim učenicom Igorom Kovačem. Tada je Igor bio glumac u usponu, imao je nekoliko uloga u reklamama, davao glas u crticima, glumio u dječjim predstavama. Danas, sada već dvadesetosmogodišnji kazališni i televizijski glumac, može se pohvaliti nizom serija i filmova. Mogli smo ga gledati u "Mamutići", "Instruktoru", "Našoj maloj klinici" i filmovima kao što su "Čaća", "Kotlovina" i "Gdje pingvini lete". Hvaljeni filmovi "Čaća" i "Kotlovina" nagrađeni su na festivalu u Puli 2011. Iako se u srednjoškolskim danima nije bavio glumom, već sviranjem u bendu, Igor Kovač je dokaz da se uz trud i rad može postići veliki uspjeh, ostvariti svoje snove i svakako je jedan od ponosa IKG-a.

Zrinka Barjaktarić 3.a

TURAKA K'O

Mmmm... njami!

Tijekom zimskih praznika sa svojom obitelji posjetio sam zemlju koja je u zadnje vrijeme postala jako popularna u Hrvatskoj zbog mnogih sapunica koje iz nje dolaze, no to nije jedino što je važno za tu zemlju. Važno je napomenuti da je to zemlja sa sedamdeset milijuna ljudi i jednom od najbogatijih ekonomija u Europi. Za vas malobrojne koji do sada niste prepoznali, riječ je o Turskoj. U pet dana razgledavanja Istanbula, grada koji se nalazi na dva kontinenta i koji je u prošlosti promijenio tri imena, ne treba puno trošiti riječi jer smo već puno toga čuli, no htio bih vam prenijeti neka svoja iskustva koja sam doživio u gradu sa sedamnaest milijuna ljudi (četiri Hrvatske i još jednom cijeli Zagreb) i površinom većom od same Baranje.

Svoj sam put započeo vožnjom do Beograda, odakle sam se avionom Turkish airlinesa, trenutno jedne od najbogatijih aviokompanija na svijetu, zaputio prema Istanbulu. Po dolasku dočekalo nas je,

na naše ne preveliko oduševljenje, pro hladno vrijeme, no što je bilo i za očekivati jer ipak je bio prosinac. Iz zrakoplovne smo se luke Istanbul Atatürk (koja je dobila naziv po Kemal Ataturku, koji je bio osnivač moderne turske države) zaputili u hotel. Nakon smještanja otišli smo do glavnoga trga koji nam je bio udaljen svega desetak minuta pješice. Kasnije smo na večeri doživjeli pravi "show". Naime, koliko smo dobro shvatili konobar i što smo mogli vidjeti sami, polovicu je restorana doslovno okupirala šira uprava nogometnoga kluba Fenerbahce tako da smo uživali u uistinu izvrsnoj turskoj hrani, koja je sve samo ne za mršavljenje, jer se sastoji od mesa, mesa, mesa i još malo mesa. Zna se zalomiti neki krumpirić. Večera je protekla uz pravi osjećaj nogometne utakmice jer su gore spomenuti navijali i to tako da bi ih se mogle posramiti i neke najpoznatije navijačke skupine.

OBILAZAK DŽAMIJA

Prvoga dana razgledavanja posjetio sam jedno od najvećih graditeljskih dostignuća u povijesti čovječanstva koje je izgrađeno za samo pet godina – Aju Sofiju. Ostao sam zaparyen mnogim freskama i mozaicima koji krase tu predivnu građevinu. No, nažalost većina je prekrivena žbukom zbog toga što je to prije bila katolička crkva, a nakon pada Konstantinopola prisvojili su je muslimani. Nakon toga uputio sam se u Plavu džamiju udaljenu dvjestotinjak metara od muzeja Aja Sofije. To je glavna i najveća džamija u Istanbulu koja je obojena plavom bojom zbog čega je i dobila takav naziv. Džamija je za posjetitelje otvorena cijeli dan, osim u vrijeme kada se u njoj održavaju molitve. Svi se prilikom ulaska u džamiju moraju izuti i za svoju obuću dobiju vrećice u kojoj ih nose. Sljedeća postaja bila nam je Topkapi muzej, bivša

Aya Sofia obasjana suncem

U NJEMAČKOJ

Klasičar u Istanbulu

rezidencija osmanskih sultana. U njemu sam imao priliku vidjeti dijamant od 47 karata, Mojsijev štap, Davidov mač, dio lubanje i ruke Ivana Krstitelja i još mnoge vrednote Osmanskoga carstva. Postoji jedna anegdota vezana uz taj muzej koja kaže da on ima toliko vrijednosti da ga ni jedna osiguravajuća kuća ne želi osigurati. Poslije zaslužena odmora od cjelodnevnoga razgledavanja i večere, zaspuli smo se opet na najveći trg Istanbula – Taksim. Na trg se veže i ulica koja se zove Avenija nezavisnosti dugačka oko tri kilometra, nešto slično našoj Promenadi samo s puno više ljudi, trgovina i restorana. Gužvu u toj ulici jednostavno morate doživjeti jer to je kolona kojoj nema ni kraja ni početka, doista nevjerojatno. Kaže se da kroz Aveniju prođe preko tri milijuna ljudi tijekom dana.

GRAD NA DVA KONTINENTA

Drugog dana vozili smo se brodom tjesnacem Bosporom koji dijeli Eu-

ropu i Aziju. Vožnja se sastoji od posjeta azijskoj i europskoj obali, na kojoj se nalaze pregršt vrlo lijepih i arhitektonski zanimljivih kuća, te prolaska ispod dvaju mostova koji spajaju dva kontinenta. Poslije vožnje posjetili smo Kapalicarsi, jednu od najvećih i najstarijih tržnica na svijetu s preko 4000 trgovina koju dnevno posjeti između 250 000 i 500 000 ljudi. Prepuna je zlata, kopija poznatih brendova, restorana i turskih marketa. Tamo možete naći sve, što bi se reklo, od igle do lokomotive. Sastoji se od niza natkrivenih ulica u kojima vam ni GPS ne bi pomogao. Gdje god da pogledate, netko vam nešto nudi. Vrlo popularno i uobičajeno je cjenkanje, gdje uz malo sreće i znanja možete postići niske cijene. Sve je popraćeno velikim gužvama i povremenim pjevušenjem hodža. Nakon kratkoga odmora u hotelu, večer smo proveli u trgovačkom centru veličine nekoliko Portanova koji zaparijuje svojim izgledom.

Posjeduje 300 trgovina i 40 restorana što je zaista impresivna brojka. U centru se nalaze gotovo svi poznati brendovi svijeta i vrlo vjerojatno bi to bio raj za sve pripadnice ženskoga roda.

POGLED IZ AZIJE U EUROPU

Treći dan bio je rezerviran za azijski dio Istanbula jer, treba napomenuti, da se sve do sada navedeno nalazi u europskom dijelu, zato i postoji lokalna izreka da se u Europi radi, a u Aziji odmaraju. U azijskom dijelu nema se što previše za vidjeti u smislu povijesnih ili kulturnih postignuća jer uglavnom prevladavaju zgrade i kuće. Sve one kuće koje ste vidjeli u serijama nalaze se u Aziji, da bi mogle imati pogled na prelijepi europski dio koji pod okriljem noći dobije još dodatnu čar.

Ivan Škajo 3.b

Pa se ti snadi u ovoj gužvi!

Koke

Još jedna ekipa maturanata obavila je svoj maturalarac, a vjerovali ili ne, otišla je upravo u – Grčku! Došlo je vrijeme da ta daleka balkanska zemlja obavljena velom tajni prošlih generacija (tko s kim, kako, kada, a prije svega, ZASTO zaboga) otvori svoja vrata i nama.

PUT PUTUJEM...

Krenuli smo u dosad neviđenom sastavu profesora: Duh-Blašković, Krajnović, Čermoga i dakako, Zorić. Iako smo odmah znali da će ovo biti dobar maturalarac (predosjećam), sati u busu činili su se kao vječnost: pokopani, nepočešljani, neopran i nadasve fantastično raspoređeni stigli smo u Veneciju. Dočekalo nas je nekoliko jata golubova hrabrosti dostojne spartanske vojske, a kao da to samo po sebi nije bilo dovoljno, još je i sunce upeklo do preko nevjerojatnih 40 stupnjeva. Markov trg je velik i divan. Tajlari baš i nisu (ni jedno ni drugo), ali ništa nas nije spriječilo u višesatnom obilasku.

A NA KOJEM KATU JE BAZEN?

Nakon Venecije ukrcali smo se na možda najveći cruiser što ćemo ga ikada vidjeti u životu. Smjestivši se po četvero u dva-sa-dva sobičke, krenuli smo istraživati brod. Uslijedio je prvo sunčanje i močenje u brodskom bazenu, a navečer smo posjetili i abnormalno skupi disk, upoznali fračarina koj ima četiri žene, troje djece, ne pije i ne jede svinjetinu, ali nadaleko je poznato da našim klijcima i rakij nitko ne može odoleti.

Sekunda prije katastrofe

Dolje kamen,

OSJETIŠ LI TO? TO JE MIRIS GRČKE!

Nakon kratkoga spavanja na brodu popraćenim (ne)ugodnim vibracijama, napokon smo zagazili na grčko tlo. Samostan na Meteora ima super, ima puno mjesta za skloniti se u hlad, a i užasno je zanimljivo motati oko sebe (isključivo ako ste žensko) neke marama koje bi trebale predstavljati suknje.

Nakon što smo odložili svoja umorna tjelesa na pravi, pravcati krevet prvi put nakon Osjeka, mislili smo da nas baš ništa neće moći izvući iz njih, ali tada su se čuli prvi povici s bazena. Kao prvi Balkanci odmah smo potražili te se igrali, penjali jedni po drugima i mlatili spužvama sve dok nas mrak (i pokoj profesor) nisu ošjerali. Navečer smo osvojili Kalambeuku s ekipom iz Dubrovnika na koju smo slučajno nabasali, 'Kermajom' i sličnim hitovima od kojih također krvare uši.

Spigl. Budan??

MISLIM DA NIKAD NISAM VIDIO OVAKO DIVAN KAMEN!

Nakon obilaska Delta, stigli smo i mi napokon u onaj famozni hotel u Vrachatzju, popularno nazvanom (po)Vračati. Popodne smo proveli u borbi protiv valova, velikih meduza koje navodno ne peku (nisam bila spremna riskirati) i profesora Zorića kojemu su se neki uspjeli osvetiti gnjuranjem za sve one silne jedinice. Srećili smo se tu večer da poharamo i Vračati, socijalizirali se na plaži, okupali u moru (neki slučajno, neki namjerno), ali kad smo se vratili dočekao nas je

misterij: nestale su s balkona u prizemlju kupaće gaće! Nakon zamorne strike ipak nije utvrđeno tko je tajanstveni kradljivac, gaće su pronađene na ogradi u vrtu, a uznemirani A.J. mogao je opet mirno spavati.

Tekla je rakija

ONE GYROS, PLEASE!

Došao je dan da vidimo i Atenu. Nisu nas dočekali prosvjednici niš specijalci, tek pokoji Grk na uglu koji nas je ispraznim komplimentima na lošem engleskom pokušavao dovući u svoj restoran/slašćarnicu: „Ja veru bijuful grk!“ S obzirom da je profesor Zorić rekao da će fužiki sprječiti bilo koga tko pokuša jesti u McDonald's-u, odlučili smo se za gyrose. Gyrosi su praktični i fini, ali nismo bili pretjerano oduševljeni. Popodne je otpočelo prilično nezanimljivo, rjeđe se tko uspio cjenkati (čast izuzetcima i profesorima Duh-Blašković, valjda ih je zbulila nekom opakom računicom). Geci na uglovima restorana polako su postajali naporni i samo smo se htjeli vratiti i baciti u jedan od dva hotelska bazena. Tijekom večere, prof. Zoriću pala je na um genijalna ideja: posjetiti lokalni lanapark. Isprobali smo sve adrenalinske vožnje i gotovo umrli od straha (hoćemo li ikada sići s ferris wheela koji da se sporie kreće, vjerojatno bi išao unazad), ali ipak mislimo da se profesor najviše zabavio od svih nas. Isprobao je i trampolin i aućice i puškice i sve! Ništa kasnije te večeri, do ekipe ulovljen je kako pravi neredu i shvara buku, kupa se u ranim jutarnjim satima na hotelskom bazenu te preko balkona

gore nebo... Grčka!

radi neke neoprostive radnje. Tko je ta osoba, nikad nećemo znati. Te se večeri također rodila i jedna razgolićena slika učenika M.G. koju smo bili primorani izbrisati te je tako nestala zauvijek, ne pokušavajte ju naći!

U svakom od nas čuči mali vandal!

RUŽO MOJA CRVENA, NEUBRANA LJUBAVI...

Posjet Akropoli (veliko uglačano skitsko kamenje, ako ste ikada poželjeli storniti nogu, ovo je pravo mjesto za vas) i muzeju s puno lijepog starog kamenja u svim veličinama i oblicima! Nakon neizostavnog šopinga i promatranja ulične glazbe naših F.M. i M.G., uputili smo se put Plake na večeru. Iako je jestivost hrane izostala, večer je bila i više nego zanimljiva, rodila se prava mala romansa između dvoje učenika 4. a razreda! Zaljubljeni ples A.G. i M.G. na pozornici bio je popraćen gromoglasnim pljeskom i pokojim neugodnim povikom, ali sramežljiva A.G. uspjela je klisnuti na svoje mjesto prije no što smo kamerama uspjeli uhvatiti poljubac. Još uvijek neoparavljivi od ovog šoka, na pozornicu su izašle egzotične plesačice te se pokoji momak uhvatio u koštac i s njima. Večer je upotrijebio tradicionalan grčki ples, ali nismo očekivali da će nam

Ulične pevaljke

razbijati tanjure pod nogama. Naime, s nama su u restoranu bili i neki Španjolci kojima je taj običaj očito bio ludo zabavan.

GOODBYE, GREECE!

Posljednji grčki dan započeli smo vrlo obiljno, bacivši pogled na Korinški kanal nastavili smo put Epidaura, Mikene i Olimpije. Samo su najhrabriji u Mikeni pronašli 'Mordor', ulaz u podzemnu špiju, a i jedini hlad u posljednjih tjedan dana. Bili smo spremni priznati da nam je već dosta kamenja, ali ne i da nam sve to skupa nije bilo zanimljivo.

Zadnju večer proveli smo u pomalo sentimentalnom raspoloženju uz zvuke gitare na hotelskoj plaži i domaće hitove, bečarce te onu skupcu 'U to vrijeme godišta'.

Najveći partijaneri

ON THE ROAD (BOAT) AGAIN..

Opet gigantski brod, opet one dvne prostrane sobice. Vraćali smo se kući, ali još nam nije bilo dosta. Disko, disko, ovaj brod ima disko! Ima i Slovence, a kada se nađu slični... Velika su prijateljstva (možda čak i nešto više) sklopljena tu večer koju smo proveli zajedno. Popila se i posljednja kap 'ljute' domaće rakije u dobrom društvu, a budni, veseli, raspejvani i glasni ostali smo do dugo, dugo u noć. Možda je ipak najviše iznenadila činjenica da se profesor Krajnović pojavio u PLAVOJ košulji! Nije mogao izbjeći naše oduševljene poglede i pjevanje pjesme 'Jvoja kostulja plava, nek me sjeti, nek miñe...' Pošlije

smo, naravno, žuli što i jednu izliku, ali šteta je već bila počinjena.

Ujutro smo nastavili put s nazalost kratkim zaustavljanjem u San Marinu u kojem ima 'satova, torbi, srebrne, parfema...', a još je sve to i jako jeftino. San Marino je obećana zemlja.

Svi smo isti nakon treće pive...

SENTIMENTALNI ZAKLJUČAK

Grčko, iako je bilo nesnosno vruće, falši nam! Ubrzo smo se vratili u hladnu realnost zvanu škola, ljetno je davno otišlo, šteta nas zima, maturante šteta i državna matura, ali još se ne damo, jer dok je sjećanja na maturalac, uvijek ćemo moći pomisliti na nešto lijepo.

Pouka budućim maturantima: kako bi izbjegli višesatnu rekonstrukciju događaja, napišite ovaj članak neposredno poslije maturalca.

Dora Korman, 4.a

Glavni urednik u akciji!

VLADARI

Ako ne znate barem jednog veslača u našoj školi onda ste jedan od rijetkih koje nije uhvatila veslačka groznica. Ljudi-vesla, kako ih od milja zovu, čine velik dio populacije naše škole. Rasutraj na državnim natjecanjima i regatama diljem države. Neki od njih su i Ana Lončar, Ines Glasnović, Livia Krešo, Stjepan Perak, Antonio Mršo, Kristijan Landeka. No, put prema uspjehu nije bio nimalo lagan, a sastojao se od sljedećeg:

TREININZI – ZDRAVA REKREACIJA/SUSTAVNO MUČENJE

Za redovite sportaše trening je svaki dan po dva sata, a vikendom po dva i pol. Ljeti i do dva puta dnevno. Svaki dan se izmjenjuju različiti načini treniranja- snaga i veslanje. Snaga podrazumijeva teretanu i trčanje, dok veslanje veslaču u kombinaciji s trčanjem. Za opremu su im potrebne samo tajice i kombinezoni. Ne, ovo nije legaliziran način mučenja, već jedini način na koji se mogu ostvariti rezultati. No, naši veslači kažu kako se sav napor isplati jer osjećaj pobjede nakon dobivene utrke je neopisiv kao i mnoga prijateljstva koja se na regatama sklope. Međutim, postoje i neslužbene opcije kojima se može treniranje učiniti zabavnijim. Na primjer, na određenom kilometru Drave, gdje ih trener ne može vidjeti (prilikom toga treba imati na umu trenerovu dioptriju - poželjno izbjegavati dalekovidne trenere) stati u čamac kao Kate

Ho ruk!

Daj mi veslo!

Winslet na Titanicu, pokušavati dobiti stvari u drugi čamac, npr. boce, maramice, gumice za kosu, ali to većinom ne uspijeva pa stvari završavaju u vodi, a onda ste primorani tražiti ih po Dravi ili spajati čamce jedan do drugog i tako se puštati niz Dravu.

PROFESIONALNI IZAZOVI

U prosjeku naši veslači i veslačke imaju 12 - 15 regati godišnje (ovisno o financijskom stanju kluba), od kojih je samo jedna u Osijeku. Putovanja traju 1-3 dana. Tijekom vožnje vrijeme krata smišljajući nove taktike obrane od ostalih

DRAVE

natjecatelja uporabom fizičke sile i vesla (ideja, naravno, nikada nije zaživjela), grupnim masiranjem, šminkanjem muške populacije (važno je napomenuti da u veslanju postoji tek mali postotak djevojčaka) te usavršavanjem ubijanja dosade neprestanim gledanjem u pod/strop. Na put moraju ponijeti odjeću za sve vremenske prilike i neprilike od tipa hladne Rusije do monsunske Azije. Malo je regata na kojima nisu podnosili nesnosnu kišu ili nenormalne vrućine. Svoje slobodno vrijeme na regatama uglavnom provode ležeći na dekici od maksimalno 2 metra, gledaju utrke i navijaju za svoju suklubnjake.

VESLAČKI ČAMAC NIJE ISTO ŠTO I KANU

Veslači su nas upozorili da je važno razbiti uvriježeno mišljenje da veslaju u kanuima rukama. Veslanje je zahtjevan sport u kojem osoba ili osobe koje se nalaze u čamcu pokreću čamac snagom svojih mišića preko poluga koja se zovu veslima i kao takav je standardni olimpijski sport. Često prilikom veslanja dolazi i do nasukavanja na pijesak (nakon spuštanja razine vode u Dravi), veslanja po promeni (kada se Drava prelje preko svojih rubova), sudaranje čamcima, slučajno ubijanje riba koje iskaču ili pak patki, glasno razmjenjivanje vlastitih stavova o ljudima koji ih okružuju (poznato kao svađa) sa ribarima (preuzeto iz veslačkog riječnika: glupi

Grčenje u čamcu

Foto sešni

pecaroši) ili s vlasnicima glesinama (u veslaču poznati kao: nemani, beštije) koji namjerno rade valove te ih time destabiliziraju.

ŠKOLA ILI VESLO

Bavljenje veslanjem iziskuje dosta vremena i pažnje. Treninzi pred regate su česti i dugi. Potrebno je

puno organizacije kako bi se uskladile školske obaveze s onima u klubu. Nerijetko se dogodi da je jedno od tog dvoje mora patiti - ili veslanje ili škola. No, veslači ističu da se uz malo truda može sve uskladiti. Treninzi im dođu kao predah od učenja, a i kao rekreacija.

Iveta Geto 2 a

RUN, ZVONKO, RUN!

Zadovoljan drugim mjestom!

Kako vodi zdrav sportski život uz minimalne napore? Kako skiniti kilograme koji su se nakupili uslijed blagdansskog prejedanja ili jednostavnog zapuštanja tjelesne forme? Trčanjem! Sve što trebate su par udobnih tenisica uz laganu sportsku odjeću... više-marje. Profesor Zvonko Beissmann, kojega ste sigurno sreli barem jednom kako trčkara napkolo Osijekom (ili okolicom), otkriva nam svoja iskustva vezana uz trčanje te pokoji savjet koji će nam zasigurno koristiti u slučaju da se odlučimo pozabaviti svojom kondicijom.

Kad ste se počeli baviti trčanjem?

U osnovnoj i srednjoj školi nisam volio trčati, bavio sam se drugim sportovima, no na fakultetu sam

lagano počeo da bih sada, pod stare dane, počeo svakodnevno trčati 10-15 kilometara; a veće dionice (do 30 kilometara) jedanput tjedno.

Sudjelujete li u ikakvim natjecanjima i imate li kakvih uspjeha za pohvaliti se?

Redovan sam na svim Hervis polumaratonima u Osijeku te na svim novogodišnjim utrckama gdje sam ove godine zauzeo 2. mjesto. Moram priznati da sam uspio nagovoriti kćer Rebeccu da počne trčati iako je to mrzila! Isprva je trčala kilometar - dva, a sada trči po pet. Što se tiče moga najvećega uspjeha, to bi bio Zagrebački maraton; za 4 sata sam pretrčao 42 kilometra i 125 metara što i nije

neki rezultat naspram prvog koji je istrčao za 2 sata i 10 minuta, doduše profesionalac.

Imate li top odjevnu kombinaciju za trčanje ili druge rekvizite?

Kratke hlače, majica, patike naravno, a zimi dodam još gornji dio trenerke, možda nešto za slušanje glazbe. Na velikim dionicama lijepo je slušati glazbu, a i vrijeme brže prođe, no ja osobno ne slušam ništa pa samo stavim slušalice u uši i tako se opustim.

Imate li dan odmora od trčanja?

Ne propuštam trčanje nikada, čak ni na ekskurziji u Grčkoj gdje sam

"Trčanje - najljepši sport!"

s učenicima bio budan do 4 ili 5 ujutro, zatim bih odspavao do 7 pa otrčao 10 kilometara prije nego što bih ih probudio i tako svaki dan. Imao sam problem u Pragu jer je jedan dan bio strašan pljusak, ali sva sreća pa je hotel imao 20 katova pa sam sat vremena trčao gore - dolje.

Planirate li kakav maraton uskoro?

Pripremao sam se za Bečki maraton, no trenutno sam na maloj pauzi zbog povrede koljena koju sam zadobio na nastavi izvedeći leteći kolut pa ću to morati riješiti operacijom meniska, no najgore mi je od svega pada to što sam si kupio nove patike za trčanje pa zasad samo spavam u njima! Ali bez brige, već se ja vidim na proljeće kako nastavljam s najljepšim sportom – trčanjem.

Kako ste zadovoljni s trčanjem učenika IKG-a?

Od kad radim u školi redovito promoviram trčanje i šetanje kod učenika koji to jako teško prihvaćaju. Redovna trčanja na satu tjelesne i zdravstvene kul-

ture nisu dovoljna da bi se forma učenika poboljšala. Nisam toliko zadovoljan, rijetki su oni koji trče u slobodno vrijeme jer zbog velikih obaveza u školi ne stignu. Preporučio bih profesorima da barem sat vremena dnevno izvedu učenike na zrak i s njima prošeću.

Kako je trčanje utječe na vaš život?

Trčanje mi pomaže da budem odličan u drugim sportovima; tenis, košarka, skijanje. Općenito, baza za sve sportove je trčanje.

Što mislite da je najvažnije kod trčanja?

Najvažnije su patike i ne treba štedjeti na njima. Imam sada jedne koje stavljam o klin, a u njima sam prešao preko dvije tisuće kilometara.

Je li trčanje za svakoga?

Naravno! Preporučujem svima; onima koji žele voditi zdrav način života, a pogotovo onima koji imaju višak kilograma. Prvo treba početi lagano, a zatim sve više i više.

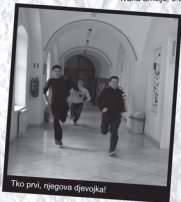
ŠTO SAVJETUJE PROF. BEISSMANN:

1. Što se tiče zagrijavanja i istezanja – potrebno je pravilno se istezati te lagano zagrijati mišiće da bi se bez povreda uspjelo otrčati zadane dionice
2. Prehrana – vrlo je važna; 2 sata prije trčanja ne smije se ništa jesti i jako je važno uzimati tekućine za vrijeme maratona; primjerice, za vrijeme maratona sam popio 4 litre tekućine i svejedno sam nakon 4 sata trčanja bio lakši 5 kilograma!
3. Grčevi – da bi se spriječio grčanje mišića treba uzimati vitamine i minerale (kalcij, magnezij, cink...)
4. Sportska odjeća – totalno je krivo oblačiti tri-četiri trenerke, motati se najlonima ili slično. Sve sam to prošao kao nekad mladi trkač misleći da ako se 'jače' obučem da ću više smršaviti. To samo dovodi do pregrijavanja nekih organa (primjerice bubrega) što nije zdravo.

Ivana Smoljo, 3. a

Što sam para konobaru dao, pola grada sad bih imao!

Tko prvi, njegova djevojka!

ZUZIJEV KUTAK

odgovara dr.mr.sc.fr. Domagoj Blažević dipl.Iur.

Žužihi se potužihi (francuški)

Pitanje: Moći me ta što druge ljude moći to što sive ništa ne moći?

Odgovor: Prestani se time moći jer ako se time moći to znači da se nećim moći i da je tvoje pitanje paradok!

Pitanje: One godine sam dobio logiku i ta mi logika uopće nema logike! Inači li savjet?

Odgovor: Postuj prof. Šimčića i ispuši se dok je još moć! ...ili si kašnje više ništa neće imat logike!

Pitanje: Šavamo se trudim, ali uvijek zaspen pod satom! Šta mi je činilo?

Odgovor: Šta šta?

Pitanje: Mogu li se prošlogodišnje Maturantske žvaje iskoristiti kao vjeka za ovogodišnje maturante?

Odgovor: Naravno da da! Maturantske žvaje imaju neograničen rok trajanja. Ako si ti malo kurača, ne brini! Maturantske se žvaje umire i umiru!

Pitanje: Kako da brzo i efikasno osvojim dečka koji mi se sviđa?

Odgovor: Ako si femka pa to je bar laka. Duži, viđi, dečki si misle na samo jednu stvar i ako im je daš sigurno će biti tvoji. A to je daške... hrasat! Svoja percevi dečka na račak i nalopaj ga ka svojja. Ako si pak mućka, ja ti ne mogu pomoći zato jer nemam takvog iskustva!

N	B	C	C	E	B	I	R
A	A	Č	A	Ć	E	O	F
S	B	R	P	G	T	H	A
T	A	I	O	A	K	J	C
A	B	L	R	D	I	U	A
V	M	B	H	T	N	J	L
A	I	N	J	A	O	P	A
V	R	M	S	Š	DŽ	Đ	K

1. Ultra folk pjesma na razli
2. Heretkapski znak od dva sloga
3. Ubija nam prijepode
4. Krok, zgodan, plav delik i drugog razreda, koji mi nije dao mira dok nije upao u osmosmjerku
5. Drugo ime za turala (u fiziči)
6. Očaločnije očenike i ubija vampe
7. Raka i neke profesrice od miša
8. Petkom se od nas na zademj satu može izvuć samo smrtel...

Riješi rebus:

Ako neznai riješiti rebus, naciljaj i deset puta glavom lupi u označeno mjesto!

RO

A

ŠKOLSKI TALENTI ŽUŽI I ŠPIGL...

...VRSNI POZNAVATELJI TEHNIKE...

...MILOZVUČNI GLAZBENICI...

...RATNICI...

...UKRATKO, SUPERJUNACI!

